

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah. Velja za celo leto \$5.00 Za pol leta 3.00 Za New York celo leto 6.00 Za inozemstvo celo leto 7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The Largest Slovenian Daily in the United States. Issued every day except Sunday and legal Holiday. 75,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT

NO. 24. — ŠTEV. 24.

NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 29, 1920. — ČETREK, 29. JANUARJA, 1920.

VOLUME XXVIII. — LETNIK XXVIII.

JUGOSLOVANI IŠČEJO IZHODA IZ ZAGATE ITALJANI SO IZPRAZNILI LUKO ŠIBENIK

VRŠILO SE JE VELIKO KONFERENC V BELGRADU GLEDE PROBLEMA, KI JE BIL VSILJEN JUGOSLAVIJI VSLED ULTIMATA ZAVEZNIKOV. — KONFERENCE SE JE VDELEŽIL TUDI REGENET ALEKSANDER. — ITALJANI SO IZPRAZNILI ŠIBENIK. SRBI SE PRIPRAVLJAJO, DA ZASEDEJO TO MESTO.

Dunaj, Avstrija, 28. januarja. — Ultimatum najvišjega zaveznika sveta, ki je pozval Jugoslavijo, naj sprejme kompromis, ker bi bila v drugačnem slučaju uveljavljena Londonska pogodba, je povzročil veliko razburjenje med drugače flegmatičnimi Srbi, in Belgrad je središče številnih konferenc voditeljev vseh strank. Jugoslovani se obotavljajo podpisati sprejem pogodbe, pri kateri niso bili nikdar udeleženi in o kateri niso ničesar vedeli, ko so jih napadle centralne velesile. Pomišljajo se tudi podpisati dogovor, ki bi pušal več kot 100,000 njihovih bratov od tujim robstvom. Prepričani so, da bi bil tak dogovor povzročitelj številnih nemirov in da bi tekom kratkega časa prišlo do spopada med Italijo in Jugoslavijo.

Vprašujejo se tudi, če je prišla Amerika v vojno zato, da izroči Italiji Jugoslovane ob Jadranskem morju. Jugoslovani vseh strank so se združili v protestu proti temu, da bi dobila Italija Reko ali proti temu, da bi postala Reka prosto pristanišče pod italjansko nadvlado. Vsi pravijo, da bodo spori brez prestanka, kajti Jugoslovani se bodo nahajali v sosednem ozemlju, docim bodo Italjani vladarji mesta.

Konferencam prisostvuje redno regent Aleksander, vendar pa niso konferenca dosedaj prišle do nobenega zadovoljivega zaključka. V svojem listu "Vendetta" je Gabriel D'Annunzio vnovič napadel ministrskega predsednika Nitija ter povedal svojim legionarjem, naj drže orožje v roki in naj čakajo nadaljnjih razvojov. Plača častnikov, ki služijo prisojenemu pesniku, je bila skrajšana na polovico, a dosedaj niso ti častniki še ničesar dobili za ta mesec ter se vsled tega dolže v hotelih in restavracijah.

Nekateri njih so bili aretirani pod obtožbo, da so kradli lastnino po hišah, v katerih so bili nastanjeni. Lepi legionarji! Častniki se sami sebe imenujejo v višje čine. Pri nekem pogonu na igralnico so bili aretirani številni ti častniki, in policija je zaplenila milijon kron denarja. Rečani so nezadovoljni, ker je povsem očitno, da ne more boljše del D'Annunzijeveh mož držati ostalih na vajetih.

Italjani so pričeli prazniti Šibenik. General Viora je odšel z večino svojih čet, in pretežno večino ladij. Ostal je le majhen oddelček s par motornimi čolni. Srbi se pripravljajo, da zasedejo mesto, kakor hitro bodo odšli zadnji laški vojaki.

Češka oblast so zanikale vest, da je v bližini Tešina izbruhnila azijska kolera. Pravijo sicer, da je bilo par slučajev črnih koz ob poljski meji, da pa položaj v splošnem ni resen ter zadovoljiv z ozirom na položaj, v katerem se nahaja dežela.

KOLENO LEPE TOŽITELJICE

Silno razburjenje v neyorškem sodišču. — Val porotniki so bili več ali manj poškodovani.

Gertrude Jacobs je mlada ženska, krasotica prve vrste, ženska tiste čudovite orientalske lepote, kateri se ne more vstajljivi noben možki. In Gertrude Jacobs je te dni tožila v nekem newyorškem sodišču "Interborough Rapid Transit Co." za odškodnino 1000 dolarjev, ker se je pri neki železniški nezgodi nekoliko poškodovala na desnem kolenu.

Sodnik jo je zasljal in jo vprašal, če je bila res poškodovana. — Še sedaj se mi pozna — je rekla osemnajstletna mladenka ter je bila pripravljena takoj nuditi dokaz resničnosti. — Stojte! — je zapovedal z gromkim glasom sodnik Harry Robitzek ter skušal dati svojemu obrazu kolikor mogoče dostojanstven izraz. Zatem se je obrnil proti porotnikom rekoč: — Gospodje porotniki! Po mojem mnenju niste posebno željni videti koleno mlade gospodične. Kolikor pridem jaz v poštev moram reči, da moje oči niso posebno dobre, in vurtjem tožiteljici na besedo. Poleg tega pa še nekaj: — Moj stenograf se je pred kratkim poročil in valed tega ga nočem izgubiti.

Kljub temu sodniškemu opozorilu, oziroma še prej, predno je bil opomin končan, se je nesreča že pripetila. Lepotica je dvignila krilo nad koleno. — Kaj se je pozneje zgodilo, je natančno rasvidno iz naslednjega šola.

sodniškega zapisnika: Porotnikom od št. 1. do št. 4. je skočilo Adamovo jabolko iz sklepa;

porotnik št. 5., star plešast možakar, si je izvil desno roko, ker je hotel prehitro postaviti svoja očala v pravo pozicijo; porotniki št. 6. in 8. so dobili večje in manjše praske, ker so navallili nanje porotniki št. 9., 10., 11. in 12. Ti zadnji so bili pa samo razočarani, ker niso videli ničesar.

Ko se je dvorana pomirila, je sodnik razsodil, da mora kompanija plačati tožiteljici \$1000 odškodnine in vse sodniške stroške.

ERZBERGER JE SLABŠI

Ranjeni minister trpi grozne bolečine. — Žila mu udari 120 na minuto. Krogle še niso odstranili.

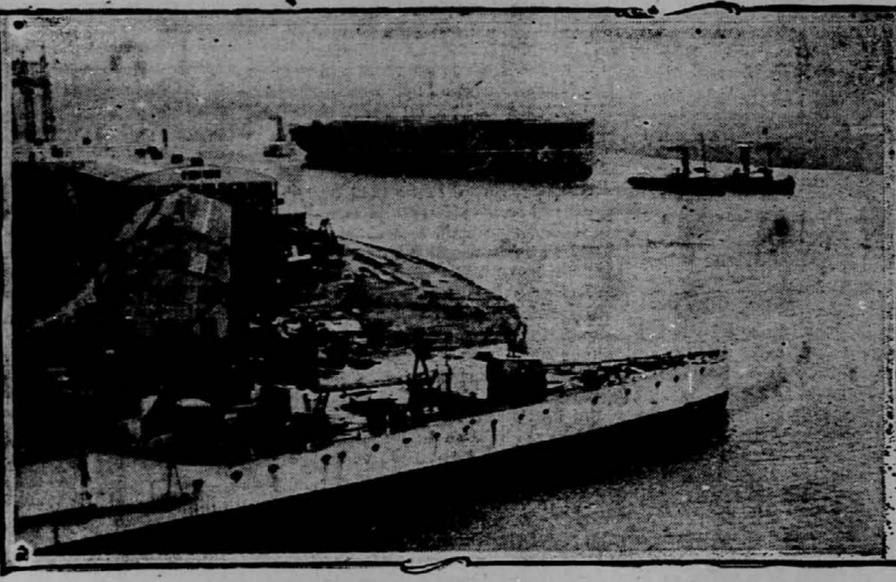
Berlin, Nemčija, 28. januarja. "Lokal Anzeiger" poroča, da je zdravstveno stanje finančnega ministra Matije Erzbergerja zelo kritično. Bolnik trpi zelo velike bolečine.

Prejšnjo noč se mu je stanje poslabšalo. Mrzlice sicer ni imel, toda žila mu je udarila 120 na minuto.

Ponovna preiskava z X-žarki je dognala, da krogle še vedno tiče v rami ter da je vsa kot razbita. Pri njem sta neprestano zdravnik dr. Flesch in dr. Hildebrand.

AMERIKANCI SO KUPILI DRAGA GOČENO ZBIRKO.

Bern, Švica, 28. januarja. — Bivši veliki vojvoda Oldenburški je prodal Amerikancem svojo dragoceno zbirko slik nizozemskega šola.

"Cameronia", prvi parnik, katerega so zgradili Angleži izza konca vojne. — Te dni je bil spuščen v morje.

OGRSKA GLASOVALA ZA MONARHIJO

Is Berna poročajo, da bo izvoljen ogrskim kraljem najbrže princ Oto, sin prejšnjega cesarja Karola.

Bern, Švica, 28. januarja. — Soglasno s poročili iz Budimpešte, ki so dospela danes semkaj, se zavzemajo ogrski monarhisti za prince Otona, najstarejšega sina prejšnjega cesarja Karola, ki naj bi postal bodoči kralj Ogrske. Potrjena je bila vest, da so došli veliki monarhisti odločilno zmago pri volitvah, ki so se vršile na Ogrskem v nedeljo in ponedeljek.

Budimpešta, Ogrska, 28. jan. — Ceni se, da je bilo oddanih pri volitvah v nedeljo in ponedeljek približno 95 odstotkov glasov za monarhistično stranko. Spekulacije se sedaj osredotočujejo na vprašanje, kdo bo kralj in navajajo številne osebe od habsburških princov, pa o drugih članov vlada, ki jih išče v ameriških multimilijonarjev.

Dunaj, Avstrija, 28. januarja. V kratkem se bo vršila glavna skupščina deželnega zbora, da se stavi novo ustavo, ki bo nato predložena centralni vladi. Ta sestanek je posledica trdne ga sklepa posameznih provinc ali narodnih držav Avstrije, da si zagotovijo čimnajširšo avtonomijo ter ustavno omeje moč centralne vlade do najmanjše mogoče meje.

Nacionalistični element je na vsak način skušal ustaviti to gibanje, a tozadevni napor so bili povsem ničevni. Gibanje se je najprej pojavilo v tem, da so se posamezne province skušale odtrgati od Avstrije ter se priklopiti osrednjim državam ali pa ustanoviti neodvisne države. To gibanje pa je bilo uničeno vsled pariškega sklepa v zadevi Predarlske. Ta provinca je glasovala za to, da se loči od Avstrije ter se priklopi švicarski federaciji.

Tirolska, kjer je odpor proti centralni vladi še veliko bolj močan kot v drugih provincah je objavila svoj sklep, da se bo pridružila Nemčiji. Ker pa je Pariz te prepričal, se je pričelo gibanje za premoč pri sestavi nove ustave. Tirolska vlada je dala svojim zastopnikom navodilo, naj gledajo nato, da bo nova ustava takega značaja, da bo vsaka posamezna država lahko pristopila v krog republike ali pa izstopila iz nje.

HOLANDSKA NOČE MANDATA NAD ARMEJSKO.

Haag, Holandsko, 28. jan. — Vlada je danes obvestila Aas. Press, da se ni nikdar bavila z mislijo, da bi sprejela mandat nad Armensko.

CLEMENCEAU BO ODPOTOVAL V EGIPET.

Pariz, Francija, 28. januarja. Prejšnji francoski ministrski predsednik Clemenceau bo dne 3. februarja odpotoval iz Marsaja v Egipt, kjer bo prečel spomlad. Tako poroča list "Figaro".

POINCARÉ JE ODŠEL V BELGIJO.

Pariz, Francija, 28. januarja. Pretekli večer je predsednik Poincaré v spremstvu min. predsedni-

HOLANDSKA VLADA JE OBVESTILA ŠVICO

Obenem je tudi utemeljila, zakaj je zavrnila zavezniško zahtevo. — Kraljičin komisar v Amerongen.

Ženeva, Švica, 28. januarja. — Holandska vlada je danes obvestila Švico o svojem odgovoru, ki ga je poslala zaveznikom glede zročitve bivšega nemškega kjerzerja. V obvestilu je tudi navedla svoje vzroke zavrnitve.

Iz zanesljivega vira se je dognalo, da Holandska ne išče v tem oziru pomoči pri nevtralnih leželah, že vsaj pri Švici ne, ki je pa na stvari najbolj interesirana zastran velikega števila bivših monarhov, ki jih ima pod svojim okriljem.

Švicarska vlada še ni odgovorila Holandski. Amerongen, Holandska, 27. januarja. — Danes so morali započeti v brzojavnem uradu veliko število novih uslužbencev, to pa vsled številnih čestitk, ki jih dobiva bivši nemški kjerzer ob priliki svojega rojstnega dne.

V Bentinkov grad, kjer stanuje Viljem Hohenzollernski so poslali dva voza samih šopkov in venecv.

Kraljičin komisar se je mudil v Amerongen ter obiskal kjerzerja. Slavje je bilo povsem mirno. Razrad je v prvi izza prihoda kjerzerja vihrala modrobelja zastava grofovske družine Bentink.

KADILCI SO ZMAGALI

Columbia, S. C., 28. januarja. Prejšnji teden je bil sprejel senat predlog, ki prepoveduje kajenje v javnih prostorih. Danes je poslanska zbornica predlog z veliko večino zavrgla.

HOLANDSKA NOČE MANDATA NAD ARMEJSKO.

Haag, Holandsko, 28. jan. — Vlada je danes obvestila Aas. Press, da se ni nikdar bavila z mislijo, da bi sprejela mandat nad Armensko.

CLEMENCEAU BO ODPOTOVAL V EGIPET.

Pariz, Francija, 28. januarja. Prejšnji francoski ministrski predsednik Clemenceau bo dne 3. februarja odpotoval iz Marsaja v Egipt, kjer bo prečel spomlad. Tako poroča list "Figaro".

POINCARÉ JE ODŠEL V BELGIJO.

Pariz, Francija, 28. januarja. Pretekli večer je predsednik Poincaré v spremstvu min. predsedni-

KAJ JE PRAVZAPRAV Z JUGOSL. ODGOVOROM?

V svojem odgovoru so pustili Jugoslovani vratica za nadaljna pogajanja. — Londonska pogodba.

Pariz, Francija, 28. januarja. Danes popoldne je dospel sem jugoslovanski odgovor glede rešitve jadranskega vprašanja. Kakor hitro ga bodo dekifrirali, ga bodo izročili poslaniškemu svetu.

Odgovor sicer zavrača zavezniški ultimatum, kljub temu je pa sestavljen v zaupnem tonu ter pušča prosto pot za nadaljno razpravljanje o tem vprašanju. Jugoslovani pravijo, da so še vedno pripravljeni sprejeti rešitev tega problema in sicer na podlagi Wilsonovega načrta.

Jugoslovanska vlada ne prizna Londonske pogodbe. V odgovoru je rečeno, da je Londonska pogodba tajen dokument, katerega vsebina ni bila še nikdar oficijelno sporočena jugoslovanski vladi. Valed tega jugoslovanska vlada ne more reševati tega vprašanja na podlagi pogodbe, katere ni še nikdar videla in o kateri ni s Italijani še nikdar razpravljala.

Washington, D. C., 28. jan. — Zavezniški načrt, katerega so Jugoslovani zavrnili, je sledeči: Reka naj postane prosto mesto po zakonodajo Lige narodov; pravice reških Italijanov morajo biti v vseh ozirih zaščitene; Italija mora obiti ozek pas ozemlja, ki bi vezal Trst z Beko; prebivalstvo Zadra naj dobi pravico samoodločevanja;

Jugoslovani ne smejo imeti v Albaniji nobene besede. Rim, Italija, 28. januarja. — Giornale d'Italia se je silno razkačilo nad poročili, ki prihajajo iz Pariza. Italjansko vlado poziva naj odločno nastopi proti takemu postopanju.

MEHIKANCI SO VJELI DVA AMERIŠKA AVIJATIKA.

McAllen, Tex., 28. januarja. — Dva ameriška armadna avijatika, poročnika Davis in Grimes sta bila prisiljena pristati v Mehiki in sicer trideset milj južno od Zapata, Tex. Ponoči so ju Mehikanci vjeli ter zaprli.

AVSTRIJA JE DOBILA ANGLEŠKI KREDIT.

Dunaj, Avstrija, 28. januarja. Soglasno s neoficijelnimi poročili, ki so danes kročila tukaj, je dobila avstrijska republika od Anglije kredit tisočih milijonov kron za nakup potrebnih surovin.

LETSKE ČETE PREGNALE BOLJŠEVIKE AMERIKANCI ZA TRGOVINO Z RUSIJO

LETSKE ČETE SO ZAVZELE GUZIN, OBMEJNO MESTO TER VJELE DVATISOČ BOLJŠEVIKOV. — ZAJELE SO TUDI VE-LIKO VOJNEGA MATERIJALA. RUSIJA MORA DATI JAMSTVA

Kodanj, Dansko, 28. januarja. — Letske čete so zavzele Guzin, zanje mesto v istočni Letski, katero so zasedle boljševiške čete ter so dospele do letsko-ruske meje na številnih mestih.

Tako pravi oficijelno letsko poročilo, ki je dospelo semkaj preko Rige. Letske čete so zajele tudi veliko vojnega materijala ter vjele dva tisoč boljševiških vojakov.

Pravijo, da se vrše še nadaljni boji ob celi fronti. Boljševiške sile na letski fronti se umikajo v vzhodni smeri, so glasno z istim poročilom, in številni oddelki so bili popolnoma uničeni tekom zadnjih bojev.

Washington, D. C. 28. januarja. — Vprašanje trgovskih odnosov z Rusijo bo moralo biti po naziranju uradnikov državnega departamenta rešeno potom direktnih pogajanj od strani različnih vlad, ki so interesirane pri celi stvari.

Izvedelo se je, da ni sedaj v Parizu nobenega centralnega zastopstva, ki bi imelo polnomoč, da se začne baviti s takimi vprašanji mednarodne važnosti, radi katerih bi bila prizadeta tudi vlada Združenih držav.

Svet poslanikov ni nič drugega kot urad za informacije, katere iščejo različni narodi, zastopani v Parizu in vsa vprašanja bodo rešena potom izmenjave poslanic s pomočjo diplomatskih uradov.

Oficijelno je bilo ugotovljeno, da se ne bo razmišljalo o dovoljenjih za trgovino z Rusijo brez jamstev, da ne bodo boljševiški uporabili v politične svrhe materijala in živil, ki bodo prišla v Rusijo potom izmenjave za surovine. Koliko jamstev more v tem oziru nuditi Rusiji, je vprašanje, katerega niso dosedaj mogli na zadovoljiv način rešiti uradniki državnega departamenta.

Zastopniki velikih ameriških trdk in industrijalnih podjetij, ki so se zbrali tukaj pretekli, teden da zahtevajo izdajo dovoljenj za trgovino s sovjetsko Rusijo, so pisali državnemu tajniku Lansingu pismo, v katerem so ga naprosili za objavljenje definitivne politike vlade z ozirom na predloge ameriških industrijalcev, ki hočejo pričeti s trgovskimi odnosi z Rusijo.

Veleindustrijalci so v svojem pismu povdarjali dejstvo, da se vse druge dežele pripravljajo na sklenitev pogodb s sovjetno Rusijo in da si bodo te dežele zagotovile dragocene koncesije od ruske vlade, docim bodo morali ameriški izdelovalci zaostati, če ne bo vlada izdala tozadevnih dovoljenj.

Rečeno je bilo, da hoče tozadevna družba poslati v Rusijo delegacijo, ki se bo pogajala z rusko vlado glede obnovljenja trgovskih odnosov med obema deželama.

RENNER V PRAGI

Obisk avstrijskega ministrskega predsednika v Pragi je razburil Dunaj. — Mnenje časopisov.

Dunaj, Avstrija, 28. januarja. Dunajski listi so razdeljeni v dvotabor z oziroma na potovanje kanclerja Rennerja v Prago. Nekateri odobravajo to potovanje drugi ga pa obsojajo.

Obe stranki trdita, da je bil obisk političnega načaja in da ga je Renner vprizoril v interesu bo dočega zblizanja med Nemško Avstrijo, Čeho-Slovaško in Jugoslavijo v namenu, da se tempotom primerno nastopi proti reakciji narnemu gibanju na Ogrskem, če bi skušala madžarska država vstajljati se zasedenju onega dela zapadne Ogrske, katerega je pariška mirovna konferenca pripisala avstrijski republiki.

Brez dvoma so v Pragi razpravljali o teh stvareh, vendar pa ni znano, kakšen je bil uspeh tozadevnih konferenc.

Če je prišlo do kakega dogovora, je vrjetno, da bo Avstrija nudila Čeho-Slovaški pomoč, če bi skušali Madžari vzeti nazaj Slovaško in da bi Čeho-Slovaška pomagala Avstriji, če bi skušali

Madžari nasprotovati okupaciji zapadne Ogrske.

Dr. Renner še ni vprizoril svojega namenciranega obiska v Belgrad. Protisocijalistični listi a raditega napadajo ter trdijo, da ima Avstrija še doma dosti rublov in da se ji raditega ne reba ozirati preko meja. Socijalisti pa odobravajo njegov nastop eri zavljajo, da bi predstavljala aka zveza obrambo proti eventualnemu napadu od strani madžarskih monarhistov in imperijalistov.

DENARNE POSILJATVE V HITRO, NA GORIŠKO IN NOTRANJSKO.

Isvrtnjemo danesna isplačila popolnoma zanesljivo in sedanjim smeram primerno tudi hitro po celi Istri, na Goriškem in tudi na Notranjskem po ozemlju ki je zasedeno po italjanski armadi. Jamšimo ali garantiramo vsako pošiljatev, toda za kake mogoče zamude v isplailu ne moremo prevzeti nikake odgovornosti.

50 lir \$ 4.10
100 lir \$ 7.70
500 lir \$37.50
1000 lir \$75.00

Denar nam pošlajte v najbolje po Domestic Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft. TVRDEKA FRANK BANKE.

Pazite na nove cene

Polijamo denar na Kranjsko, Štajersko, Hrvaško, v Slavonijo, Bosno in Hercegovino popolnoma zanesljivo in sedanjim razmeram primerno tudi hitro. Jamšimo ali garantiramo vsako pošiljatev, toda za kake mogoče zamude v isplailu ne moremo prevzeti nikake odgovornosti.

500 kron \$ 8.00
1,000 kron \$ 11.20
5,000 kron \$ 56.00
10,000 kron \$111.00

Denar nam pošlajte v najbolje po Domestic Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft. TVRDEKA FRANK BANKE.

“GLAS NARODA”

(SLOVENIAN DAILY)
Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation)
FRANK SAKSER, President
LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

“Glas Naroda” izhaja vsak dan izvenim nedel in praznikov.
Za celo leto vsaj list za Ameriko in
Canada
Za pol leta

GLAS NARODA
(Voice of the People)
Printed every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$5.00

Advertisement on agreement
Dopis brez dopisa in osebno se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri sprejembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi pošiljajo bivališče naslani, da hitreje najdemo naslovnika.

GLAS NARODA
22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N.Y.
Telephone: Cortlandt 5773

Trgovina z Rusijo

45 ameriških trgovcev, o katerih se glasi da imajo naročila od ruske boljševiške vlade, se je sestalo v nedeljo v Washingtonu ter organiziralo Ameriško trgovsko zvezo za pospeševanje trgovine z Rusijo. — Načelnik sestanka je izjavil, “da je to prvi organizirani poskus, ameriških trgovskih interesov, da zahtevajo od izvrševalnih uradnikov te dežele dovoljenje za odposiljanje ameriškega blaga v ruska pristanišča ali pa ugotove zakaj niso taki trgovski odnosi dovoljeni.

Temu ne more gotovo nihče nasprotovati. Izvedeti moramo, kje da stojimo. Če ne smemo tržiti, hočemo tudi vedeti, zakaj da ne. Naša vlada, ki je tako dosledno odklanjala vsako sovražnost na pram boljševikom, ko bi storila ta sovražnost precej dobrega, mora na vsak način pojasniti svoje čudno postopanje. Mogoče bi taka zahteva dovedla do objavljanja definitivnega ugotovila glede politike vlade napram Rusiji. Položaj bi bil dosti jasnejši, če bi vlada priznala, da nimamo sploh nikake politike.

Ti gospodje imajo tudi pamet na svoji strani, ko pravijo, da so se Nemei, Angleži in drugi potezali za trgovino z Rusijo in da v takem slučaju Amerikanci ne smejo ostati zadaj. Če se bo skupina narodov, ki je nastopala kot en moč v Versailles, popolnoma razbila glede ruskega vprašanja, če bo vsak del sam zase, potem morajo Amerikanci gledati na to, da jih ne bo nikdo prehitel. Ker pa bi tak položaj pomenjal, da bi moral vsak izmed glavnih zaveznikov narodov skleniti separatni mir z Leninom, dočim bi bile manjše države krog njegovih meja najbrž izročene njemu na milost in nemilost, bi ne pomenovalo to nič drugega kot izročiti celo Evropo v roke boljševizma. Mi vsi moramo držati skupaj v tej zadevi. Sprejeta ruska politika, ali ona blokade in defenzivne vojne, ali pa ona miru in obnovljenja trgovine, mora biti zavezniška politika, v kateri morajo vsi nastopiti kot en moč.

Če vzamemo, da je treba splošno politiko proti Rusiji šele določiti, — kajti jasno je, da ni nobena odredba, objavljena iz Pariza kaj več kot enostaven predlog, da se ugotovi tem potom, kam pihva veter, — kakšen bo učinek tega sestanka ameriških trgovcev in eksporterjev? Oni pravijo, da imajo oči odprte. Oni hočejo, da dovolijo vlada trgovino z Rusijo ali pa pojasni vzroke, zakaj noče dati takega dovoljenja. Ti gospodje pa imajo že naročila za svoje proizvode. Vse bodo storili, kar bo v njih moči, da prodajo svoje blago ter do b ezan denar. Razlogi za pritisk na vlado, tak pritisk kot so da brez vsakega dvoma izvajali angleški trgovci na svojo vlado, — pritisk, ki je bil deloma odgovoren za objavo, ki je izšla pred kratkim, tikajočo se razveljavljenja blokade.

Trgovci se hočejo pogajati direktno z vlado Lenina in Trockija. Dudley Field Malone, ki je bil prvi zastopnik tukajšnjega Leninovega zastopnika, je bil navzoč pri zborovanju. Čeprav ne moremo dvomiti o njih izjavi, da se ne brigajo za obliko ruske vlade, ostane vendar dejstvo, da so tukaj trgovski interesi, katere se je vrlo na tehnično na korist onim, ki hočejo mir z Leninom.

Ti eksporterji pričakujejo, da bo deponirala sovjetska vlada velike svote denarja v gotovini v ameriških bankah, da plača naročeno blago. Blago bo plačano brez dvoma z zlatom, kajti Martens pravi, da imata njegova bosa skoro pol milijona dolarjev v zlatu. Večina tega zlata je pripadala stari ruski vladi in vsako priznanje, izrečno ali tiho, Lenina, bi tudi vključevalo njegovo pravico do denarja. Precej zlata pa obstaja iz rumunske zlate rezerve, ki je bila deponirana v Rusiji, ko so se Nemei bližali Bukarešti. Če bodo poslali ameriški eksporterji svoje blago v Rusijo, vzeli plačilo v zlatu ter našli nato da je rumunska vlada pričela s sodnijskim postopanjem za povratek tega zlata, potem bo lahko prišlo, da bo taka transakcija vse prej kot pa dobičkanosna. Ameriška sodišča se niso do sedaj še nikdar zavzemala za teorijo, da ustvarja tatvina posestno pravico in tatvina ki je edini pravi naslov katerega ima Lenin z czirom na rumunsko zlato rezervo, ki je bila deponirana v Rusiji.

Niti je sprejel v avdienci boljševiške delegate.
Kaj bo napravil Palmer, ko bo prečital to poročilo?
Kaj je za človeka najstrašnejše? On sam.

Influenca je pa res zavrtna bolezen. Niti na prerokovanja zdravnikov se ne ozira.

Sovražnim tujerodcem je potovanje v Ipdijo za pet let prepovedano. Kaj je pa s sovražnimi domačini, Indijci, pravimi gospodarji dežele?

Ko je praznoval Samuel Gompers svojo sedemdesetletnico, je najbrže prišel do britkega spoznanja: kapitalisti niso več žnjim, in delavci so proti njemu.

Celo najbolj survi ljudje hočejo s čudovito rahločutnostjo vedeti, kaj mislimo o njih.

Lažje je odpustiti komu drugemu kot pa samemu sebi.

Le poslušaj pogovor na cesti: Skoraj vedno se tiče denarja.

Čas merimo po urah in mislimo, da je čas za vse enak. Toda vsak človek ima svoj čas in vsi časi so različni. Stoletja in stoletja lodije sodobnike. Vse od tega človeka tako težko sreča sobi enakega.

Dopisi

Washoe, Mont.

V Bear Creeku je preminul za vedno dne 13. januarja dobroznani rojak in večletni gostilničar John Češarek. Pokopali smo ga 15. jan. na Bear Creek pokopališču. Zapušča soprogo in 9 otrok ter enega brata in več sorodnikov. Naj v miru počiva!

Zimo imamo letos tudi še precej milo, kar ni pogosto v Montani. Z delom gre tako, kakor večinoma povsod, odkar je bila prekinjena stavka. Obratuje se vsak dan. Napredujemo pa tudi z drugimi nasebinami vred. Dne 31. decembra smo imeli uprizorjeno igro “Treh ptičkov”, katera se je prav povolno obnesla. Igralci imajo še druge vloge v rokah. Upamo, da bomo imeli kmalu spet obilo zabave.

Naj zadostuje za danes, pa še drugič kaj več. Pozdrav vsem čitateljem tega lista.

Poročevalka.

Forest City, Pa.

Dne 13. januarja je bil v tukajšnjem premostovanju ubit rojak Anton Logar. Zapušča ženo in pet otrok. Pokopan je bil 16. jan. na slovenskem pokopališču sv. Jožefa. Naj v miru počiva!

Kakor je bilo poročano, bi imelo tukajšnje slov. kat. pevsko in dramatično društvo “Naprej” privediti igro “Čarovnica” na starega leta zvečer in novega leta dan. Ker se pa radi gotovega vzroka ni mogla igrati, se je odložila ter se bo predstavljala dne 31. januarja in 2. februarja v School Auditoriumu.

Poročevalec.

Ford City, Ont., Canada.

Več let sem že naročnik Vašega lista, a še niem dal nobenega dopisa notri. Sedaj se enkrat oglašim iz zadnjega kota Canade, ravno nasproti Detroitu, Mich., kjer se nahajata mesti Windsor in Ford City v provinci Ontario.

Kakor že ponavadi vsak, tudi jaz sporočam, kako gre z delom. Dela je vsake vrste zadosti. Toliko različnih tovarn je malo kje kot ravno v tem kraju. Posebno je pa dosti dela pri stavbah in poslopjih, kajti rastejo kot gobe po dežju. Tukaj prmanjkuje nizarjev in zidarjev. Delo je povečini unjsko. Mizarji imajo od 90¢ do \$1.10 na uro, zidarji pa od \$1.00 do \$1.25 na uro; je pa vse osemurno delo. Ako bi kateri zidar, kateri je zmožen z opeko zidar, hotel priti sem, pri meni lahko dobi delo, ali naj se pa pisмено na mene obrne. Tukaj zidamo celo zimo, le včasih kak dan moramo ostati doma. Majn tu ni. Hrana je pa draga kot povsod. Slovencev tu ni, vsaj jaz osebno ne poznam nobenega. Tu so drugi različni narodi, kakor: Rusi, Poljaki, Rumuni, Židi, Francozi; Amerikancev in Angležev je bolj malo. Ljudje so povšeči katoličani, imajo jako velike cerkve. Rusi se bolj žalostno držijo, ker ne dobe dosti vodke (žganja) in tudi pošta iz stare domovine jim je zaprta, da ne dobe nobenih sporočil od svojcev.

Za sedaj skončam, pa še drugič kaj več. Pozdrav vsem nedokajnim prijateljem v Mineralu, Kans., in okolici ter jim želim obilo uspeha v tem novem letu.

Frank Daear,

135 Cadillac St., Ford City, Ont.

Novice iz Slovenije

Um se je omračil

dr. Žigi Vodušku, tajniku finančne prokurature.

Kaj je vse v beli Ljubljani mogoče.

No policijsko ravnateljstvo jo je primahal neki zelo pošten mož s kolesom. Tako-le se je razvila šaloigra: “Gospod! Ali je že došla kaka ovadba, da je bilo kolo ukradeno? Gospod, nič ne vem, kje sem bil včeraj, samo to znam, da sem imel kolo pri sebi, ko sem prišel domov. In žena je bila huda, ker sem pripeljal v rožcah kolo domov”. — Ovadbe ni bilo nobene in končno ni izključeno, da je možakar vzel kakemu tatu ukradeno kolo, katero čaka zdaj svojega gospodarja kot izgubljenno blago na policijskem ravnateljstvu.

Ukradena kontenina.

Dne 22. decembra so pregledovali na ljubljanskem kolodvoru vagon, naložen s kontenino, namenjen v Belgrad. Pri pregledovanju se je dognalo, da manjka 96 kg kontenine. Precej izvedene poizvedbe kolodvorske policijske ekspoziture so dognale, da sta storilec Frančišek Tomšič, kateri stanuje na glavnem kolodvoru v vagonu, in neki Puri, kateri stanuje v Zalogu. Tomšič je pripoznal, kar je storil. Del blaga je že policija dobila.

“Gospod! Ubil me bo!”

H gospodu policijskemu adjunkt Modicu je te dni zjutraj prisopihal na policijo neki mož; na stečaj je odprl vrata, zelo masivne mize malone da ni podrli; oči so bile izbuljene; znamenje, da se mož res boji. In odprle so se zatvornice govorjenja: “Gospod, ubil me bo! Je že obljubil, da me bo s sekiro posekal!” — “Kdo pa je ta?” In povedal je ime ter pristavil: — “Nekaj sva imela med seboj, pa je rekel: Še danes boš hin, — kar zaprite ga! Kar precej pojditte po njega!” — In pričrtili so ga! — “Ali je ta?” vpraša gospod adjunkt. — “Ravno ta je, gospod!” — “Ali se ga res bojiš?” — “Včasih, kadar grdo gleda”. — Nekaj časa res ništa govorila in sta se gledala liki pes in mečka. Gospod adjunkt jima je pričel dopovedovati, da se ne smeta sovražiti in pedala sta si roki in se pričela že v uradu tikati. Odšla sta v zeko gostilno. Čez dobro uro pa je šel adjunkt po oknom pisarne vrazil klonoge; našel znan-

Tatvine.

V Rožni dolini je bilo ukradenega več perila, ki se je še sušilo; mokre rjube, so tudi vmes. — Tatu, ki je kradel mokro perilo na “gmajni”, je policija izsledila in aretirala. — Mesarju Marčanu so ukradene tri surove kože, vredne 5000 kron.

Umrl.

Umrla je Pavla Scholz, 46-letna vdova po nadsprevodniku južne železnice. — Umrl je Albert Zajec, sin mesarja in prekarjevalca na Poljanski cesti, star šele 21 let. — Umrla je žena kovaškega mojstra iz Zaloga Ivana Debeljekova.

Kap je zadela

na Rimski cesti neko priletno žensko, ko je šla po cesti. Baje se piše Pavlovič Marija, vendar pa ni gotovo, ker žena ne govori ničesar. Pripeljali so jo z rešilnim vozom v javno bolnico. Če je komu kaj natančnega znano o njeni osebi, se prosi, naj to sporoči rešilni postaji, ali pa v bolnišnico.

Z nosem

se je sunil v levo roko pri izvrševanju svojega poklica mesarjski pomočnik Anton Škrajner, ki je zaposlen v Vnočevalnici za živino. Kakor navadno, je nož spodletel in ni zadel pravega mesta.

Nesreča s puško.

Prožni delavec Andrej Savšek iz Dvora ob Savi je hotel ustreliti jastreba, ki je krožil na nebu. Pri tem pa mu je padla puška na tla, se sprožila, ter je strel zadel njegovo levo nogo v meča, namesto jastreba. Taksi so navadno nedeljski lovci. Sreča v nesreči pa je pri vsem tem, da rana ni nevarna, in bode lovec kmalu zopet “lovil po temni hosti”!

Pod tramvaj je prišel

na Poljanski cesti priletel mož, približno 75 let star. Kako je nesreča nastala, se ne ve natančno, le to se govori, da je nenadoma stopil s trotoarja na tir v trenutku, ko je privozil tramvaj. Mož se piše menda Jurij Bašič in je baje doma iz Žirov nad Idrijo. Nezavestnega so z rešilnim vozom pripeljali v deželno bolnico. Z noza je tekla kri, aicer ni bil ranjen ali zlomljen. Če je zadobil notranje poškodbe, bo dognala zdravniška preiskava.

PETER ZENEN

Ni mi hujšega kot napolniti to kolono, če nimam nobenega materijala na razpolago. Čitatelji pisarjijo pisma in odobravo moje nazore, toda nobeden mi ne da nikakih informacij, nihče mi zaupno ne sporoči kočljivih zadev v tej ali oni nasebini.

Tudi danes je taka. Kolona mora biti polna, jaz pa nimam nič. Hodim semerterja, premišlujem in kaj najdem? Nič.

In ker sem našel Nič, bom nekoliko napisal o njem.

Ti, Nič, ti si navsezadnje vendar vse. Ko še bilo vsega, ko še ni bilo ničesar, si bil ti, Nič! In iz tebe, iz ničle stvarstva, iz tebe, Nič, je ustvaril Bog svet!

Kjer si ti, je izgubljena vsaka pravica. Kjer si ti, Nič, ne morejo vsi kralji in cesarji ničesar.

Dokler ima človek tebe, je lopov, berač in je na robu prepada. In kljub temu si ti veselje mladosti, ker nima Nič skrbi.

Po izreku modrijanov, si ti popoln, kajti na svetu ni Nič popolnega. Kljub temu si pa brez vrednosti, kajti za ono, kar ni Nič vredno, se ponavadi le Nič dobi.

Bil si vekomaj, pa te še vedno ustvarjajo.

Kaj je ustvarila svetovna vojna drugega kot tebe? Ali je postalo iz Nemečije in Avstrije morda kaj drugega kot si ti? In kaj je dala mirovna konferenca Jugoslovanom? Tebe, vsemogočni Nič! Kaj je dosegel pater Skaza, ko je začel izdajati dnevnik? Isti odgovor: tebe, Nič! Čemu je podobno delovanje Lige narodov? Tebi, Nič!

Ena tolažba nam je pa še ostala. Ti si Bogu nemogoč, kajti Bogu je Nič nemogoče.

Onemu, ki te ima, manjka vsega, kdor je pa brez tebe, Nič, je lahko zadovoljen. Toda, kateri smrtnik je brez tebe? Ko more reči, da mu manjkaš?

Meni Nič, tebi Nič — je v gotovih ozirih najbolj zoperna fraza, kar jih poznajo čitatelji.

Lahko jo reče revež, ki izgubi pravdo, revežu, ki jo dobi.

Lahko onemu, ki te potrebuje, ki te zahteva, ki po tebi hrepeni, po tebi, ti zagonetni Nič! Toda gorje onemu, ki te ima!

Kjer nihče ne govori, se sišiti tebe, Nič. V najgloblji temi je videti tebe, Nič. Ti si edino bitje, ki ujade neizprosni smrti.

Če se revežu ne more ukrasti niti enega centa, se mu lahko tebe ukrade.

Nič je brez začetka in konca, kar ni nikdar bilo in nikdar ne bo.

Nič je nož brez klinje, kateremu manjka ročaj.

Nič je še zelo veliko, čeravno je zelo veliko v velikem nasprotju z Nič.

Upam, da bo imel čitatelj, ko bo prečital to kolono, kaj več kot tebe, Nič.

BRAZILIJA HOČE PRISELJENCE.

Rio de Janeiro, 28. januarja. Brazilska vlada si na vse mogoče načine prizadeva, da bi olajšala priseljevanje iz Evrope v Brazilijo. Ladjam, ki so last vladne in ki se nahajajo sedaj v službi v Evropi, je ukazala, naj privedejo na povratnih potovanjih toliko priseljencev kot se jih je priglasilo pri brazilskih konzulatih. Izseljevanje iz Evrope v Brazilijo je bilo pred kratkim vstavljeno radi visokih pristojbin za tretji razred.

Gospodarski položaj na Italjanskem

Vse zemlje sveta so moralno in v svojem gospodarstvu trpele vsled vojne. Izmed znanovitih velevlasti je vojna zadela najgloblje Italijo. In v to v glavem vsled tega, ker Italija ni bila zgrajena na solidnih temeljih: Niti njeno poljedelstvo in ne njena industrija niste bili gospodarsko neodvisni od inozemstva. Poleg tega je prebivalstvo postalo silno dostopno revolucijskim geslom, — v deželi vre; industrije in velekapitala se je polastilo gotovo nezaupanje, boji se začeti z večjimi novimi podjetji, ker je položaj nesiguren in nestalen.

Pred vsem italjansko poljedelstvo ne izpolnjuje svoje naloge: Preskrbovati deželo z živežem tako, da je vsaj v velikem neodvisna od inozemstva. Niti je ravno te dni proglasil, da živi tretjina Italijanov od tujih dobav. Deloma je temu krivo neracionalno izrabljanje zemlje, kar je pri analfabetskem narodu razumljivo. Potem pa socialna razdelba celega kmečkega stanu. Italija, predvsem Gorinja, je klasična dežela krčonov. Ona je še neizmerno daleč od načelu modernega narodnega gospodarstva, da je treba pomnožiti število samostojnih gospodarstev. Kolonski sistem, čigar izrastke smo imeli v slovenskih Brdih in v nekdanji beneški Dalmaciji, širi v najbolj konservativnem in zanesljivem stanu nezadovoljnost in oropa državo najboljše opore. Zanimivo dejstvo je, da je tam, kjer imajo kmetje vsaj osnovno izobrazbo, prišla pri zadnjih volitvah na površje ena izmed struj, ki so sovražne sedanjemu režimu: Ali socialna demokracija, ali pa ljudska stranka.

Zelo trpi italjanska industrija. Navezana je na milost in nemilost inozemstva. Premog ji daje Angleška, drv in savbnega lesa nima, lanu ni doma, predeluje v svojih tvornicah večinoma tujo volno in kožo. Z eno besedo: Glede surovin je v pretežni večini odvisna o inozemstvu. Vse države pa skušajo danes dvigniti produkcijo, surovin ne oddajajo rade, predvsem za lire. Italjanska industrija se bori danes z velikimi težkočami, ki jih je še povečuje pokret organiziranega delavstva, ki ne veruje več reformam, ampak hoče socialno revolucijo.

Pred vojno je Italija vzdrževala živalno trgovino z Orijentom in si je polnoma skušala utrditi ogelne točke v Sredozemskem morju; vsa njena kolonijalna politika je strela za tem. Kot prvo, četudi neplodno točko je zasedla Eritrejo, potem Tripolis, v vojni s Turčijo se je začasno vgnezdila na Dodekanezu in zdaj je je cela nacionalistična Italija zahtevala Smirno in kos Sirije zase. Italjanska politika na Jadranu je bila samo del velikopoteznega načrta, nstvariti na Sredozemskem morju monopol italjanske trgovine.

Danes je to drugače. Vsi napori italjanske trgovine ne pomagajo nič. Dežele, ki so bile prej izborno tržišče za italjansko blago, so danes gospodarsko uničene. Predvsem so to province turške države ki je bila poražena in razdeljena kot kos sukna. Italjanski trgovci dobi za svoje blago turško valuto. — medtem ko njegovi dobavitelji surovin zahtevajo od njega dolarje, švicarske franke, goldinarje in drugo dobro fundirano valuto. Pri teh čisto gospodarskih vprašanjih pridejo še politični momenti vpostev. Italija je v sredozemskih mohamedanskih provincah splošno nepriljubljena. Ni še pozabljeno, da je bil proglasen pred par leti proti njej gospodarski bojkot, ki ga Italija ni mogla zlomiti ne z grožnjami ne z denarjem. Tudi v Ablaniji ni našla Italija plodnih tal. In da Grki nič kaj lepo ne gledajo na italjansko konkurenco v Mali Aziji, na otokih, v južni Albaniji in Epiru, — to je tudi jasno.

Italija tudi ne more razviti ekspanzivne sile, ki bi dvignila njene izvozne ostavke, — ker je v notranjosti gospodarsko trhla. Njena valuta v tem slučaju nič ne dokazuje. Razmerje med kupno močjo krome in lire ni 1 : 8 kot notira uradni kurz, ampak v resnici k večjemu morda 1 : 3. Višina italjanske valute je fingirana. To nenaravno, umetno stanje se bo držalo le toliko časa, dokler ne bomo končnoveljavno uredili svoje valute. — Trilost italjanskega gospodarstva dokazujejo sledeča dejstva: Leta 1914 je znašal deficit trgovske bilance 712 milijonov lir, dve leti potem 5 milijard (1916), nato 11 milijard (1917), 12 milijard (1918), in za leto 1919 bo gotovo dosegel ogromno svoto 16 milijard lir. Med vojno se razdirajoči vpliv teh dolgov ni še tako poznal. Anglija, Amerika, Francija so zasipale Italijo z zlatom. Ameriški izseljenci so jo v miru in deloma tudi še med vojno podpirali s tokom dolarjev, ki je tekel iz Amerike v Italijo. Vse to se je izpremenilo. Zavezniške države danes čutijo, da jim je vojna izrpalala gospodarsko moč. Francoski frank pada. Anglija mrlično dela, da reši finančno krizo, in njene kolonije, katerih produkcija je tekem vojne tudi padla, ne morejo pomagati niti svoji matici, Angliji, kaj šele Italiji, kjer vse vre.

Italija išče kredit. Danes ga daje samo še ena država, Amerika. In ker je veliko popraševanje po denarju, stavi Unija pogoje, ki so mnogokrat trdi. Italiji stavi za pogoj, da prizna tudi Jugoslovansko pravo do gospodarskega razvoja na Adriji. Pred težko odločitvijo stoji Italija: Ali se odpove dolgoletni tradicijonelni politiki, s katero so hoteli italjanski državniki zavladati v Levanti, — ali pa dopusti da se Italija še globlje pogrezne v bedo.

Listnica uredništva

L. M., Cleveland, O. — Turki so osvojili Carigrad dne 29. maja leta 1453. — Prvi telefon je napravil leta 1860 nemški fizik Filip Reis. Amerikanec Bell ga je izpopolnil.

I. P. — Ljudsko štetje še ni končano in vsled tega vam ne moremo dati zaenkrat še potrebnih pojasnil.

F. K., Denver, Colo. — Dr. Collins je že zdavnaj umrl. Pozneje je nekaj sleparjev “zdravilo” v njegovem imenu ter gulilo naše ljudi. Svoj nečedni posel so opravljali toliko časa, dokler jim niso prišle oblasti na sled ter jih zaprje. Če ste bolni, se obrnite na

Sljkar in igralec.

kakega dobrega zdravnika v vašem mestu. Zdravnik vas mora vendar osebno preiskati, predno vam more dati kak svet.

Slavni slikar Gainsborough je nekoč slikal igralca Garricka. Toda delo se mu ni posrečilo — glave kar ni mogel pa ni mogel pogoditi. “Za vraga”, je jezno zagodrnjal, “vi unejete posneti vsako obličje, sami pa nimate nikakoršnega.”

Začimbe, želišča in najraznovrstnejša domača zdravila, katere priporoča mgr. Kneipp, imam vedno v zalogi. Pišite po brezplačni cenik. MATH. PEZDIR, P. O. Box 772, City Hall Station, NEW YORK CITY.

GLASLO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

VSTANOVLJENA LETA 1900.

GLAVNI URAD KLY, MINN.

INKORPORIRANA LETA 1900.

GLAVNI UREDNIKI: Predsednik: MARIAN BOVANSKI... Prizorski: JOSEF P. SAKEN... PRAVNI ODBOR: JOSEF FLAUTER...

NAZNANILA

Canonsburg, Pa. Članom društva sv. Janeza Krstnika št. 75 JSKJ. v Canonsburgu naznanjam, da se društvene seje ne vrše več v Slovenskem Domu...

Youngstown, Ohio. Na zadnji redni mesečni seji se je sklenilo, privediti veselico dne 31. januarja v Slovenskem Domu v Girardu, Ohio...

Indianapolis, Ind. Članom društva sv. Jožefa št. 45 JSKJ. v Indianapolisu se tem potom naznanjam, da se je na seji dne 11. januarja sklenilo, da naj plača vsak član en dolar v društveno blagajno za pokritje društvenih stroškov za leto 1920...

Leadville, Colo. Društvo sv. Jurja št. 111 JSKJ. v Leadville je pri svoji seji dne 10. januarja izvolilo za leto 1920 sledeče uradnike: predsednik Fr. Rens...

East Helena, Mont. Društvo sv. Alojzija št. 43 JSKJ. se priprava zahvaljuje na...

Pariški Apači so zopet na delu

ZNANIM PARIŠKIM APAČEM SO SE PRIDRUŽILI SEDAJ ŠE DEZERTERJI IN ZLOČINSKI ELEMENTI IZ ARMAD VEŠH NARODOV SVETA. — NAJBOLJ PRILJUBLJENE METODE NAPADA — POSLEDICE MOTENJA SOCIJALNIH RAZMER.

Piše Willmott Lewis.

Apači so zopet na bojnem sledu! V tem slučaju pa ni v tem ugotovilo ničesar, kar bi vzbujalo spomine na čase obmejnih bojev na ameriškem zapadu. Nobene primere ni za modernega Buffalo Billa, Wild Bill Hickoka ali legendarnega Deadwood Dieka.

Apači so v Parizu to, kar so v New Yorku "gumeni", v Londonu "hooligani" in v velikih avstralskih mestih "larrikini". To so otroci teme, ti Apači, prežiči po cestah mesta, ki se gibajo naokrog na skrivnostnem način ter izvršujejo svoje zločine. Resnica je, da se znajo skrivati z isto ročnostjo kot so se znali njih ameriški predhodniki na obširnih ameriških planjavah.

Današnji Apači so prav tako kozmopolitski kot je mesto, v katerem izvršujejo svoje nečedne posle. Pariz je danes večja mešanica narodnosti kot je bil kdaj in vsled tega so tudi Apači najbolj različnega izvora.

Apaci delajo v skupinah po dva ali v tolpah ter imajo v svoji družbi vedno ženske, — ženske, ki so v gotovem smislu to, kar so ruščiči pri brodivanju, hitro premikajo se po izvedenih neke vrste mreže preko tega ozemlja. Policisti v uniformah in navadnih oblekah so položili svoje težke roke na vse znane kriminalce, za katere so zadeli ter pridržali za preiskavo vse druge, glede kojih poštenosti je vladal najmanjši dvom.

V tem oziru pa jim je šla zelo na roko ena izmed naprav javnega življenja v Franciji. Tipičen Francoz ima v skoro vsakem slučaju pri sebi listine, ki ugotavljajo njegovo identiteto. Ima pri sebi vojaško knjižico, v kateri je opisano njegovo vojaško službovanje ob enem z rekordom. Razven tega ima pri sebi volilno izkaznico, brez katere ne more voliti, nadalje potrdilo, da je plačal svoje stanovanje tekom zadnjega četrt leta. To dokazuje, da je zanesljiv človek, vsaj v očeh njegovega hišnega gospodarja.

Mogoče ima tudi orožni list ali kak sličen uradni dokument. Splošni neineki teh izkaznic je, da ločujejo posestnika od razreda stopačev, neodgovornih in nepoboljšljivih. Vsak pošten in odgovoren Francoz je na ta način klasificiran, kajti v deželi, ki zahteva vojaško službo od vse hvsvojih sinov, mora biti klasificiran. Kar se pa tiče nepoštenih in slabih, pa so te listine ali nepopolne, ali jih pa dotični sploh nima. V vsakem slučaju je to kaj sumljiva okoliščina. Ni nam treba razpravljati o slučajih ponarejenih ali ukradenih izkaznic.

Govorje torej neklasificiranemu, kadar je raztegnjena policijska mreža! Od okrajš do okrajš ozna ta način oblasti prerešale prebivalstvo Pariza in uspeh je bil značilen. Naše so notorične zločince, ki so tekom vojne pobegnili iz ječ, deserterje iz vseh armade velike zveze in našle so tudi, da je pričela s svojimi operacijami nova generacija zločincev, ki je v teku zadnjih let dozorela. Policija je prišla možke, ženske in otroke, vse smeti in odpadke narodov, preiskala vse posamezne slučaje ter poslala nekater nazaj v ječo, da doslužijo svoje kazni, dočim je druge napovo kaznovala. Na ta način je bilo na uspešen način izvršeno zelo koristno delo.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Ni treba dolgo iskati vzroka. Policija mesta, ki je zelo uspešna in neumorna, je nezadostna za potrebe več kot treh milijonov prebivalcev.

Videli boste osamljenega pariškega policista, oboroženega z belo palico, ki je simbol njegove posebne dolžnosti, stati na križiščih ter nadzorovati promet. Drugače pa je najti stražnike miru le v skupinah po dva. Pred leti, ko so postali napadi na policiste izvanredno pogosti, je bilo sklenjeno, da ni varno za policista, če je sam. Od tedaj naprej hodijo policisti le paroma.

Tem potom je že itak nezadostna policijska sila zlopet skrčena na pol, čeprav zahtevata čas večje številce policistov, ne pa manjše. Vsled tega so se banke, zavarovalne družbe, hoteli in velike trgovske hiše lotile naloge, da pomorejo oficijelnemu pomanjkanju. Najle so izvežbane detektive in v zadnjem času se je povprašanje po takih ljudeh tako povečalo, da je bila ustanovljena redna šola za detektive ali takozvani Kriminološki inštitut.

Načelnik tega inštituta je Rene Cassellari, neki prejšnji policijski komisar. Ko ga je pred kratkim obiskal neki ameriški poročevalec, je Cassellari odkrito priznal, da ni zločin še nikdar tako razgrajal po Parizu kot danes.

Tako je naprimer opaziti sedaj, — je rekel, — praveto epidemijo tatvin motornih vozov. Številne te tatvine smo zasledili do ameriških deserterjev, ki so izvanredno ročni in ki poznajo svoje natančno stroj in sestav avtomobilov.

Opaziti pa je tudi vedno večje število nočnih tatvin ter ulomov v prodajalne za krzno in dragulje. Vse take ulome se izvrši na drzen in primitiven način. V nobenem slučaju nismo našli sledov finih instrumentov, katerih se poslužujejo izurjeni vlomilci in vsled tega domnevamo, da imamo opravka z ljudmi, ki so še zeleni v tem poslu.

Kaj ne, tudi železnice trpe! — je vprašal poročevalec. — Strašno, — se je glasil odgovor. — Dokler bo trajala sedanja zmeda in dokler se bodo kovčegi gromadili na železniških postajah, ne bomo mogli dosti opraviti. Gotovo ste čuli, da smo pred kratkim zasledili organizirane bande roparjev na postajah, ki so imele v svoji sredi vedno železniške uslužbenec. Skupne izgube železnice se lahko ceni na 100,000 frankov na dan.

Pariz ni tako razsvetljen kot je bilo pred vojno, — je rekel poročevalec, — in sedaj je pomanjkanje premoega prisililo oblasti, da so še nadalje skrčile število luči. Ali bo imelo to kak učinek na število zločinov?

Ni je bolj gotove stvari na svetu, — je odvrnil Cassellari. — Nič ni bolj navadnega v sedanjih dneh kot trganje vrečic iz rok žensk. Če so okoliščine ugodne, se žrtev pobije na tla ter ji iztrga vrečico, ko leži v polovici nezavesti. Bolj hitra in mirnejša metoda pa je prerezati ročaj. Vsaših pride v policijski glavni stan v enem dnevu do osemdeset tizednevni pritožb.

Načelnik detektivske šole je govoril tudi o drugih oblikah zločina, ki so bile oživljene izza prihodka miru ter omenil tudi, da so natakariji v restavracijah zelo priljubljen plen za tatove in roparje.

Povprečen natakarij v dobrem restavrantu odnese s seboj precej denarja v napatnihah, ko se vrtna proti domu krog polnoči, — je pojasnil. — Ponavadi živi v zunanjih okrajih mesta, kjer je najjemnina bolj zmerna kot pa v okrajih, kjer je zaposlen. Zaznamovan je in med zadnje postajo podzemske železnice ter domom, ga napadejo ter oropajo. Število slučajev, v katerih so bili natakariji žrtve napadov, je bilo izvanredno visoko in v gotovih slučajih so bili ti ubogi vrage celo težko telesno poškodovani.

Mrzlo vreme je dovedlo do omenitve povrnikov in zimskih sukenj in M. Cassellari je povedal, da je bilo opaziti prvi tatiški naval na te predmete. — Običajna metoda, — je rekel — obstaja v tem, da se tat polasti dragocene suknje ter pusti svojo nišvedno na lieu mesta. Izurjeni tatovi pa so uvedli v zadnjem času povsem nove načine. Ti delajo predvsem v glavnih glediščih. Če v bližini garderobe ter si zapomnijo lastnika kakke drage suknje, ko dobi slednji ček, si zapomnijo številko. Pozneje predlože popolnoma identičen ček, dajo garderobniku lepo napitnico ter odidejo z dragocono suknjo. Ko predloži resnični lastnik originalni ček, je tat že daleč proč.

Vse, kar smo pripovedovali dosedaj, ima opravka edino s Parizom. Pariz je sree Francije in v gotovem oziru tudi ogledalo Francije. Slika, katero nudi, je mogoče spačena, a je kljub temu slika in kar je resnično z ozirom na Pariz, je resnično, z gotovimi modifikacijami, tudi glede ostale dežele.

HANIBAL IN KAJZER. Kornelij Nepos nam pripoveduje, a je zbežal Hanibal koncem svoje kariere v Bitinijo. Njegovi sovražniki, Rimljani, so izvedeli za to ter poslali bitinskemu kralju zahtevo, naj jim izroči Hanibala. To zahtevo je kralj odklonil, ker bi kršil pravico gostoljubnosti. Dostavil pa je, da se ga lahko polaste, če se ga morejo, kajti povsem lahko najdejo mesto, kjer se skriva. Holandska valda bi se iz tega slučaja lahko nekaj naučila ter ga prilagodila modernim razmeram. Lahko bi rekla zaveznikom: — Mi vam ga ne bomo izročili, ker je naš gost, a če hočete priti sami ter ga vzeti, vam tega ne bomo branili. Stanuje na gradu Amerongen pri svojem starem prijatelju, grofu Benticku.

NI ŠE KONEC KAJZERJEVE SLAVE. Berlin, Nemčija, 28. januarja. Prejšnji dvorni kaplan Vogel je tekom nekega govora izjavil, da je prejšnji kajzer najbolj važna oseba v zgodovini in da pride takoj za slavnim reformatorjem Martinom Lutrom.

UPOR V MOSKVI. Kodanj, Dansko, 28. januarja. V poročilu iz Dorpata se glasi, da se je ruska sovjetska vlada umaknila iz Moskve, ne vsled strahu pre kugo, temveč radi vstaje, ki je izbruhnila med boljševiško posadko v Moskvi.

ROJSTVENI SVET V FRANCIJI. Paris, Francija, 28. januarja. Predsednik je podal dekret, katerega mu je predložil zdravstveni minister in s katerim se ustanavlja vsi rojstveni svet. Naloga tega sveta bo uvesti natančne preiskave ter uveljaviti potrebne odredbe proti neprestanemu padanju števila rojstev.

PRVA NEMŠKA POTAŠE. Philadelphia, Pa., 28. januarja. Prvi tovor nem. potaše je dospel danes semkaj z norveškimi parnikom "Tunnz" iz Hamburga. To je prva pošiljatev tega dragocene materiala po preteku petih let.

DOPISI

Bear Creek, Mont.

Nemila smrt je pobrala iz naše naselbine po dolgi in mučni bolezni občeznane rojaka Johna Češarka. Pokojni je bolehal na neki notranji bolezni čez leto dni. Iškali si je zdravja okoli več slovitih zdravnikov, pa vse ni nič pomagalo. Zadnje tri mesece ga je bolezen popolnoma priklenila na bolniško posteljo, kjer se mu je obračelo enkrat na bolje, drugič na slabše, dokler ni pri popolni zavesti do zadnjega 13. januarja ob 5. uri zvečer mirno v Gospodu zaspal. Ranjki zapuščata tukaj vdovo in devet nedorastlih otrok, enega brata in eno sestro nekje v Clevelandu, Ohio. Rojen je bil leta 1870 v Dolenji vasi št. 48 pri Ribnici na Kranjskem ter večletni gostilničar v Bear Creek, Mont. Bil je član starih podpornih društev, in sicer: sv. Stefana št. 58 JSKJ., Slovenski Sinovi št. 112 SNPJ., broj 365 HNZ. in dr. Eagle. Pokopali smo ga dne 15. januarja na katoliškem pokopališču v Bear Creeku. Pogreba so se vdeležili skoro vsi sobratje gorimenoimenovanih društev in veliko število drugega občinstva. Da je bil pokojni blaga duša, mož mirnega značaja in zelo priljubljen v tukajšnji okolici, se je pokazalo na dan pogreba, kajti takega pogreba ni videl Bear Creek že dolgo vrsto let. Pokojni je bil večletni blagajnik društva sv. Stefana št. 58 JSKJ. Bil je vester uradnik in je marsikateroga člana privedel pod okrilje naše slavne Jednote ter marsikateremu pomagal v slabih časih, tako da ga bo društvo težko pogresalo.

Počivaj v miru in naj ti bo lahka ameriška zemlja. Člani društva sv. Stefana pa ti bodo ohranili v trajnem spominu.

Ludwig Champa, tajnik društva št. 58 JSKJ.

Denver, Colo.

Tukajšnja slovenska naselbina z vsakim dnem narašča. Posebno zadnje čase, ko je bila premogovna stavka, je bilo zelo mnogo Slovencev iz vseh krajev Colorada opaziti v Denverju. Toda, ko je bila stavka preklicana, so se eni vrnili nazaj na svoje podzemeljsko delo, drugi zopet so si poiskali delo v mestu, ali pričeli na kak drugi način služiti vsakdanji kruh. Sedaj imamo že osem Slovencev v tem mestu, ki vodijo Rooming ali Apartment House. Pri tem se dandanes še precej dobro živi, ker je veliko pomanjkanje stanovanj in so najemnine visoke.

Pred nekako letom in pol so tukajšnja slovenska podporna društva, si po številu, uvidela potrebo, da si nabavijo ali postavijo stavbo, kjer bi bolj udobno opravljala svoje društvene posle; stavbo, kjer bi se tukajšnja publika zbirala ter si vedrila telo in duha, kjer bi se zlasti naša mladina počevala in gojila lepo slovensko pesem ter pričela razne dramske igre in s tem povzdignila tu-

kajšnjo slovensko naselbino. Zanimanje je bilo veliko vsepovsod med tukajšnjimi rojaki. Kmalu se je izvedelo, da je napredaj stavba, katera bi vsaj začasno odpravljala temu namenu in potrebna, po imenu Fortlandanova dvorana. Prišlo se je razmišljanje na sejah vseh šestih društev in v prav kratkem času so se zedinila ter se pogodila za ceno, katera ni bila ravno previsoka in bi se lahko vzdrževala, to je, da bi dohodki krili izdatke brez posebnih težk. Morali bi vsi složno delovati ter se zavedati, da samo podpis kupne cene ne zadostuje, temveč je treba potem šele pričeti z delom ter gnotno pričeti delovati za dom, da se zamore vzdrževati. Ne, na vse to se je takoj pozabilo ter se pričelo delovati z drugo stvarjo, da se tako publiko naloži še več dolga. Zanimanje za dom je enostavno moralo izostati, kar je fakt, katerega mi mora vsak trezno misleči človek pripoznati. Vsa ki bi moral delovati za stvar, katera bo tudi njemu koristila še predno ga polože v zemljo, iz katere je vzet. Le ako bo v življenju deloval za narod in narodu koristne ideje, le potem bo narod znal čislati njegova dela.

Meseca decembra m. l. se je vršila konvencija doma slovenskih društev. Vsako društvo je poslalo po dva delegata, tako da je imela 4 z dvema že v direktoriju od 1. 1919. Razmotrivalo se je veliko, kako od pomoči, da se zopet prične oziroma vzbudi zanimanje za dom, da se vsa stvar uredi, tako da bo vsaj polagoma pričela iti navzgor. Toda do dobrega zaključka ni prišlo, ker se še vedno dobe gotovi faktorji, ki s svojim prilizjenim obnašanjem rojake speljejo na svojo nazadnjaško stran. Je pač tako med nami, da se več vpošteva tistega, ki samo govori ter nič ne misli, kakor tistega, ki misli ter je tudi pripravljen delovati.

Dne 5. januarja je imel direktorij za dom svojo sejo, na kateri se je sklenilo, da se privedi veselice v prid doma in to v soboto 14. februarja v prostorih doma. Na to veselico je bilo povabljeno tudi društvo sv. Jožefa št. 21 JSKJ., ki je ob enem tudi član doma. S tem je, upam, pričelo zopet zanimanje v večji meri. Zatorej, člani društva sv. Jožefa št. 21 JSKJ., skazimo se kot vsikdar, da smo pripravljeni delovati vsepovsod, kjer se gre za korist naroda, posebno pa še tukajšnje naselbine. Ravno sedaj se nam nudi lepa prilika. Zatorej vas pozivam, da se vse brez izjeme vdeležite veselice v prid doma. In tudi tisti, ki jim je bil dom deveta briga dosedaj, in tisti, ki ste dosedaj iz osebnosti zostali, pridite na plan, da prišemo skupno delovati. Uspeh mora biti in dom bo kmalu plačan. Vsa nadaljna poiasnila glede veselice vam bo sporočil odbor oz. direktorij doma. Na dan 14. febr. vsi v dom na veselico, katera se bo vršila v našo lastno korist. Janez iz zapada.

NAZNANILA

Canonsburg, Pa. Članom društva sv. Janeza Krstnika št. 75 JSKJ. v Canonsburgu naznanjam, da se društvene seje ne vrše več v Slovenskem Domu, ker so ga delničarji prodali. Od sedaj naprej se bodo seje vršile v Baer Halli. Prosim, da to vsi člani vpoštevaajo. S pozdravom John Koprivšek, tajnik. Box 214, Meadow Lands, Pa.

Youngstown, Ohio. Na zadnji redni mesečni seji se je sklenilo, privediti veselico dne 31. januarja v Slovenskem Domu v Girardu, Ohio, društva sv. Antona št. 108 JSKJ. iz Youngstowna. Sklenilo se je, da naj bi se vsi člani vdeležili v kolikor mogoče največjem številu; kateri se ne bi mogel vdeležiti veselice, naj bi plačal svoto enega doljarja za društveno blagajno, toda ne kot kaznen, pač pa v korist društveni blagajni. Torej, sobratje, vdeležite se te veselice, kajti od lankega leta je naša blagajna skrčena, ker smo imeli samo eno veselico in še ista se nam je slabo obnesla.

Dalje opozarjam člane, naj bi plačal vsak svoj assessment vsaj do vsake četrte nedelje v mesecu, ker v pravih tako stoji. Ne pustite se prositi, plačajte raje sami. Z bratskim pozdravom Frank Kogovšek, tajnik. 730 Ann St., Niles, Ohio.

Indianapolis, Ind.

Članom društva sv. Jožefa št. 45 JSKJ. v Indianapolisu se tem potom naznanjam, da se je na seji dne 11. januarja sklenilo, da naj plača vsak član en dolar v društveno blagajno za pokritje društvenih stroškov za leto 1920. Po sklepu društvene seje bi moral vsak član plačati omenjeno svoto v teku treh mesecev, to je najkasneje s assessmentom za mesec april. To plačilo spada tudi na one članice, ki so zavarovane za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki so na potnih listih, ali oni, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Ob enem opozarjam vse one člane, ki se nameravajo preseliti izven okrožja društvenega poslovanja, da se zglašijo pri društvu za potne liste pravočasno, da ne bi morebiti kateri prišel v neprikladi za bolniško podporo. Upam, da bo članstvo to naznanilo vpoštevalo in želim, da vsak član stori svojo dolžnost napram društvu.

Pariški Apači so zopet na delu

ZNANIM PARIŠKIM APAČEM SO SE PRIDRUŽILI SEDAJ ŠE DEZERTERJI IN ZLOČINSKI ELEMENTI IZ ARMAD VEŠH NARODOV SVETA. — NAJBOLJ PRILJUBLJENE METODE NAPADA — POSLEDICE MOTENJA SOCIJALNIH RAZMER.

Piše Willmott Lewis.

Apači so zopet na bojnem sledu! V tem slučaju pa ni v tem ugotovilo ničesar, kar bi vzbujalo spomine na čase obmejnih bojev na ameriškem zapadu. Nobene primere ni za modernega Buffalo Billa, Wild Bill Hickoka ali legendarnega Deadwood Dieka.

Apači so v Parizu to, kar so v New Yorku "gumeni", v Londonu "hooligani" in v velikih avstralskih mestih "larrikini". To so otroci teme, ti Apači, prežiči po cestah mesta, ki se gibajo naokrog na skrivnostnem način ter izvršujejo svoje zločine. Resnica je, da se znajo skrivati z isto ročnostjo kot so se znali njih ameriški predhodniki na obširnih ameriških planjavah.

Današnji Apači so prav tako kozmopolitski kot je mesto, v katerem izvršujejo svoje nečedne posle. Pariz je danes večja mešanica narodnosti kot je bil kdaj in vsled tega so tudi Apači najbolj različnega izvora.

Apaci delajo v skupinah po dva ali v tolpah ter imajo v svoji družbi vedno ženske, — ženske, ki so v gotovem smislu to, kar so ruščiči pri brodivanju, hitro premikajo se po izvedenih neke vrste mreže preko tega ozemlja. Policisti v uniformah in navadnih oblekah so položili svoje težke roke na vse znane kriminalce, za katere so zadeli ter pridržali za preiskavo vse druge, glede kojih poštenosti je vladal najmanjši dvom.

V tem oziru pa jim je šla zelo na roko ena izmed naprav javnega življenja v Franciji. Tipičen Francoz ima v skoro vsakem slučaju pri sebi listine, ki ugotavljajo njegovo identiteto. Ima pri sebi vojaško knjižico, v kateri je opisano njegovo vojaško službovanje ob enem z rekordom. Razven tega ima pri sebi volilno izkaznico, brez katere ne more voliti, nadalje potrdilo, da je plačal svoje stanovanje tekom zadnjega četrt leta. To dokazuje, da je zanesljiv človek, vsaj v očeh njegovega hišnega gospodarja.

Mogoče ima tudi orožni list ali kak sličen uradni dokument. Splošni neineki teh izkaznic je, da ločujejo posestnika od razreda stopačev, neodgovornih in nepoboljšljivih. Vsak pošten in odgovoren Francoz je na ta način klasificiran, kajti v deželi, ki zahteva vojaško službo od vse hvsvojih sinov, mora biti klasificiran. Kar se pa tiče nepoštenih in slabih, pa so te listine ali nepopolne, ali jih pa dotični sploh nima. V vsakem slučaju je to kaj sumljiva okoliščina. Ni nam treba razpravljati o slučajih ponarejenih ali ukradenih izkaznic.

Govorje torej neklasificiranemu, kadar je raztegnjena policijska mreža! Od okrajš do okrajš ozna ta način oblasti prerešale prebivalstvo Pariza in uspeh je bil značilen. Naše so notorične zločince, ki so tekom vojne pobegnili iz ječ, deserterje iz vseh armade velike zveze in našle so tudi, da je pričela s svojimi operacijami nova generacija zločincev, ki je v teku zadnjih let dozorela. Policija je prišla možke, ženske in otroke, vse smeti in odpadke narodov, preiskala vse posamezne slučaje ter poslala nekater nazaj v ječo, da doslužijo svoje kazni, dočim je druge napovo kaznovala. Na ta način je bilo na uspešen način izvršeno zelo koristno delo.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje vseh vrst, od navadnega žepnega tatu pa do sleparja, ki se giba v visoki družbi.

Kmalu pa bo treba to delo izvršiti na novo. Pariz je srečno lovišče za aleparje

Sestanek

Milan Pagelj.

Gospod praktikant, slok po po- bi bil šel lahko takoj naprej. To- stavi in po imenu, je dobil po- da zdaj ne morem preklcati, da dolgem in že obupnem trudu pi- grem na izprehod, ker bi mislil, amo, kjer ga vabi gospodična da lažem. Sicer pa že tako lažem. — No, torej poslušajte me malo.

Gospod šef se je oprl zadaj na palico, pogledal svojo zlato veri- žico, ki je visela ohlapno po te- lovniku in začel.

— Veste, jutri ne vem, če pri- dem v urad. Me nekaj glava boli. Sinoči sem bil povabljen in sem se natepel neke divjačine, zraven sem pil razna vina, potem smo se nekaj sprli... no, z eno besedo: nisem prav pravi. Gotovo pa pri- de jutri krčmar Brdavs, tisti od Zelenega Jurija, saj ga poznate. Prida zaradi neke nove konec- sije.

Zdaj je gospod šef zaklical in zahropel:

— Vrzite ga ven, falota!

Nato se je oddahnil in nada- ljeval:

— Lani sem mu storil uslugo, in ko je imel vse v rokah, mi je poslal pet butilk. Na treh je bilo zapisano po francosko: Prvo- vstven šampanjec, leto 1870, na dru- gih dveh je bilo neko madžarsko ime, vse v medaljah in cekinih. No, sem rekel po večerji, Brdavs ki so blaga duša, poizkusimo! V ime- nu Boga očeta, sina in sv. du- ha. Dejal sem eno od tistih treh, ki so imele na trebuhu zapisano: Prvo- vstven šampanjec, leto 1870 med kolena, zavrtal in potegnil malo zamašek. Potem sem pre- vidno majal zamašek sem in tja, toda odmašilo se je kakor pomi- je. No, sem si mislil, vražji Br- davs, nisi, kakor govoriš. Nato natočim. Rumenkasta stvar, nič posebnega. Pokusim, no, in takrat sem vedel: Brdavs, prasica si, vrag te vzemi! V prvih treh bu- tilkah je bil jabolčnik, v onih dveh z madžarskim napisom pa z vodo pomešan malinovec.

Gospod šef je zakašljaj, pljunil, se useknil v velik bel robec, ki ga je pred sabo razprostrl kakor ser- vijeto, in nadaljeval.

— Če bo govoril tako in tako, odgovorite vi kratko in malo: ne- mogoče. Če bo še kaj sitnaril, re- cite: Gospod Brdavs, opozarjam vas, da se v mino, kadar gredo stope, pove po dvakrat eno in isto. Če bo rekel, da hoče govo- riti z menoj, recite: Gospod šef vas ne sprejme. Se mu gabite!

— Vse, vse, kakor želite. Klan- jam se! je mandral in se nesre- čno prestavljal gospod praktikant.

— Če pa takoj ne pojde, je do- dal še gospod šef, potem pokli- čite slugo, onega debelega, Koš- tarja, in ta ga naj zgrabi in vrže ven. Ne zasluži drugega!

— Klanjam se, je ponavljaj praktikant, držal klobuk pri ko- lenih in mimo vogla bolj odple- sal kakor odšel. Pogledal je na uro in in videl, da je preteklo že pol ure od določenege časa. Takoj ga je obšla zla slutnja, da nje, prelepe Jelisave, ne bo več na ča- kališču, da je že davno odšla, uža- ljena in jezna. Prav pri srecu ga je zbolelo in tudi v desni je ču- til sunek kakor vsled revmatiz- ma. Ves že poln obupa je vendar hitel in hitel in zadel pri tem ob izvoščka, ki je gledal za njim in bil dovolj nesramen, da je mo- gel izreči na glas besedo: Osel!

Prišel je na določeni prostor, tekkel gor in in tekkel dol in tedaj je nenadoma stopila izza grma Je- lisava. Bil je prepričan, prisegel bi bil, da je ne bo več tukaj, to- da bila je in zato je bilo njegov presenečenje tem večje. Kje naj najde pravo besedo, ko je ves zmeden, kam naj obrne oči, ali v nebo ali v tla, ali v gospodično Jelisavo? Oči so se same od sebe odločile za tla.

Praktikant stoji, drži klobuk v roki, gleda na pot, od neznane groze je ves trd in bled, samo uhlja kačeta še silno življenja in krvi.

Popolnoma drugače pa je z gos- podično Jelisavo. Njen duh je ravno tam, kjer njeno poželeno telo; z drobno nogo trešči ob tla in rože:

— Kaj se zdaj pridiš? Kdo pa mislite, da ste? Vam bom takoj prava na vank začel govoriti, pa povzdala! Vi ste gelebradi in je

Tako se je viharno bližala ti- sta srečna popoldanska ura.

Ob pol štirih se mu je zdelo pri- merno, da nastopi že dolgo zae- ljeno pot. Pretipal je še enkrat v naglici vse gumbce, ki morajo bi- ti zaprti, oblekel svršnik, po- tegnil zadaj sukničje doli, da bi ne molel njegov ovrtnik preko suk- njinega, zaklenil in odropotal po stopnjicah v prtiličje. Tu je segel zapovrstjo v vse žepe in dognal, da nima roba. Malo je pomislil o tem, ali ga bo rabil, ali ne, pri- jel se je za nos, toda ni se mu zdel dovolj zanesljiv. Tekel je nazaj po stopnjicah, butnil v vrata, ki jih je bil ravnokar zaklenil, in se nekje pri kljuki oprasnil. Praska je bila popolnoma neznačajna, a kri je pogledala takoj iz nje. Izpo- šetka je bila kapljica majhna, po- tem večja in večja. Polzela je po- šasi proti nohtu. Potisnil je ka- zalec v usta in sesal. Oddklenil je vrata, poiskal robec in med tem se je nabralo spet na prstu za de- belo kapljo krvi. Vtaknil je prst v umivalnik pobrodil sem pa tja po vodi in ga obrisal v brisačo. Toda kri ni nehal. Poizkusil jo je ustaviti s pivnikom, potem z nekakšnim popirjem, prepojenim z antiseptično tekočino, nato je prelepal prasko z angleškim obli- žem.

Pogledal je na uro, in ko je videl, kako brezobzirno hiti čas, mu je bučila v glavo kri kakor na povelje. Uhlja sta mu živo zarde- la in zdelo se mu je, kakor da bi se tudi oddaljila od glave. Če bi pogledal kdo vanj, bi opazil uh- lja prej, kakor njega samega. — Ozri se je razburjeno v prst toda izpod obliža je pogledala kri. Ali zdaj ni bilo več časa, da bi se u- kvarjal s prasko. Najna je bila druga važna reč. Zato je zavil ka- zalec v robec in vtaknil roko v žep.

Stopnice je jemal po dve in iz hiše je priletel na ulico kakor burja!

— Hje, Slok, čakaj, ga je kli- cal prijatelj, a Slok je mahal z roko in klicel nazaj: — Oprosti, ni časa, zvečer.

Hitel je skozi neznačajno drevo- red in tam je sedela na klopi gos- podična, znanka iz urada, prilič- no lepa, ter mu zastopila pot.

— Kakšni pa ste? — je vzkli- nila.

— Kakšen, kje? je gledal prak- tikant preplašeno po prsih, tre- buhu in nogah.

— Po nosu ste krvavi, lasje vas pa štrlijo na vse strani. Kdo vas pa je?

Praktikant je iskal po žepih zra- calce in odgovoril hlastajoče:

— Nič. To je od prsta. Ima- te vi zračlee?

Gospodična je odprla torbico in mu ponudila, kar je prosil: Naglo je brisal z nosa kri, počesal se je kar z roko, zavil prst v robec, vr- nil zrealo in hitel naprej.

Na koncu drevoreda je kavarna in na pragu je stal debeli in rde- či gospod Simončič, praktikantov šef.

— No, no, je mrmral, poglej ga fanta! Kam pa vi, kakor bi vas nesel veter!

— Klanjam se, gospod šef, je podravil ponižno praktikant.

— Sami uhlji so vas. Kaj pa imate?

— Nik, nič, grem tako malo, da se izprehodim.

Praktikant je obstal in po gla- vi mu je šinilo: — Čemu lažem? Kaj sem komu kaj dolžan? Po- vedal bi, da imam zelo važno pot, da me laha čeba, s katero mo- žam na vank začel govoriti, pa povzdala! Vi ste gelebradi in je

GENERAL WOOD S SVOJO DRUŽINO.

Jugoslavia irredenta

Kot ptič ogromen se je razprostrl teman oblak nad domovno mojo, ah, meni žalostno je, da bi umrl, pozabil na bolest in žalost svojo.

Krvavo — medlo solnce izgoreva, za Brdi pada žalostno v zaton; ah, meni je, kot da mi v dušo seva — iz dalje slišm šteferjanski zvon.

Kolikokrat čez Sočo do Gorice prinašal mi o mraku je pozdrav; — tam, kjer so tiho sanjale vasice, kaj mirko zdaj vzdihuje iz daljav?

Kot ptič ogromen se je razprostrl teman oblak nad domovino mojo.. ah, meni žalostno je, da bi umrl, pozabil na bolest in žalost svojo.

Že prve sence legle so čez Kras, a daleč spodaj v blesku sinje morje, ob njem se smeje mesto, hrib in vas, pokojno v solncu sveti se obzorje.

Kolikrat sedel sem sam na bregu, v bodočnost sanjal, vanjo veroval pod mano v evetju vse — kot v prvem snegu.. o, kje je zdaj moj sen, moj up ostal?

Kot ptič ogromen se je razprostrl teman oblak nad domovino mojo.. ah, meni žalostno je, da bi umrl, pozabil na bolest in žalost svojo.

Na Doberdob je pala noč .. nič se ne gane; če ptič se vzdrami, sence se vzbudijo in izpod zemlje glas zategnjen vstane — utihne spet .. pokojno mrtvi spijo.

Tam smo prežali v jarkih in se bili, kdor vedel ni, vsaj slutil je — za kaj; kar še nas je — o, kaj smo pridobili? na Doberdob bi rajši šli nazaj.

Vem: mnog bo mlad še tam enkrat umrl — kaj bi mi sužnji vsi z mladostjo svojo? — kot ptič ogromen se je razprostrl teman oblak nad domovino mojo ..

Zopet ena posledica svetovne mesarije za ideale

Statistike, katere je sestavila Save a Life League, kažejo, da je izza koneca vojne število samomorov povečalo ne le v tej de- želi, temveč tudi po celem osta- lem svetu.

Tekom leta 1919 si je v tej de- želi končalo življenje 5121 lju- di. Med temi je bilo 3212 moških in 1909 žensk.

Več kot sto vojakov, ki so se vrnili, je prostovoljno zapustilo to dolino solza. Čudno dejstvo je, da so bili zelo pogosti samomo- rilni kontrakti med vojaki in njih ljubicami.

Samoučienje se naglo širi po zelena čema! Peberite se!

Praktikant se nehote zasučel in pri tem ne dvigne oči. Ne čuti, da premika nogo, toda premika jih vsaeno. Po ušesih mu pa poje in zveni kakor godba, toda ne kaka prijazna ali celo poskočna godba, temveč jezna, sovražna, strupena godba.

Praska na prstu je med tem ne- hala krvaveti.

sebnost med ženskami in to radi nove uloge, katero je pričela žen- ska igrati v javnem življenju, ta- ko na ekonomskem kot na politič- nem polju. Pred nekaj leti je ve- ljal stavek, da pride ena ena žen- ska na vsake štiri samomorilce. Od tedaj naprej pa so se ženske povspele do enega slučaja med tremi.

Zelo žalostno sliko nam nudi dejstvo, da si je 477 otrok prosto- voljno vzelo življenje. Med temi je bilo 225 dečkov in 252 deklic. Najmlajši deček je bil star štri leta (to pač ni bil samomorilec) in najmlajša deklica trinajst let. Skoro tretina vseh se je poslužila strelnega orožja in nekaj se jih je tudi poslužilo strupa. Preiskava je dokazala, da so številni otroci izvršili samomor, ker so doma z njimi slabo postopali ali jih zane- marjali. Številni so tudi izvršili samomor radi tega, ker so učite- lji v šolah surovo postopali z nji- mi.

Med vsemi stanovi, zastopani v vratah morilcev, je le en stan, ki

nima niti enega zastopnika in to je stan časnikarjev ali urednikov listov. (To je povsem umevno, kajti njih poklic je tak, da si mo- rajo nabaviti debelo kožo, ker drugače bi ne mogli ustrajati v tem poslu niti teden dni). Mnogo- brojno pa so zastopani med samo- morilci odvetniki, zdravniki, učitelji in druge uboge pare, ki se naveličajo življenja, ker jim gre predobro. Dosti samomorov je tu- di posledica zakonske nesreče in v takih slučajih je mož najprvo ubil ženo ter izvršil nato samo- mor. Najstarejši človek, ki je iz- vršil samomor, je bil star sto let.

Zdravniki pravijo, da so samo- mori bolj pogosti v lepem kot pa slabem vremenu in bolj pogosti poleti kot pa pozimi. V časih prosperitete in miru je najti več sa- momorov kot pa v vojnem času ali v časih kake narodne nesreče. Izza sklenitve premirja se je šte- vilo samomorov na Dunaju po- dvojiło.

Najrajše so se poslužili samo- morilci plina. Takoj za plinom je prišel skok skozi okno ali pa smrt pod kolesi vlaka.

Novo! Extra! Novo! URA in GODBA

Ta čudovita ura je zadoja iznajdba miselnosti. Kaze ure in minute kakor vsaka dru- ga ura. Nspravljena je mo- čno, krasno izdelana ter bi trajala za celo življenje. Če hoete slišati dobro godbo, vam ni trba trošiti denarja za godbene instrumente kot so npr. primer piano, goši, klarinet itd., kajti če navje- te to uro s ključem, vam bo takoj začela igrati pesmi in melodije. To ne bo presene- tilo samo vas in vašo druž- no, pač pa tudi vaše prijate- lje in sosede. Z enim navil- jem jako dolgo igra. Pote- tega ni vam treba kupovati novih valjarjev kajti valjar- ji se avtomatično izpremin- jajo ter igrajo razne melodi- je. Ta ura je velike vredno- sti, ne samo kot ura ampak tudi kot godalo. Vsi tedaja naj bi bila v vsaki hiši vsa- kemu u udobnost in veselje. Ni je osebe, ki bi ji ne uga- jala. Vredna je najmanj \$18, ker pa hočemo ljudi seznaniti s temi urami jih bomo prodajali pod tvorniško ce- no za \$9.75. Kdor pošlje ta- koj za uro, bo dobil brez- plačno ovrtnico velike vred- nosti. Mi ne zahtevamo de- narja vnaprej. Pošljite samo dva dolara kot depozit, o- stanek boste plačali ko boste dobili uro. Naročite takoj.

EUROPEAN WATCH CO.
Chicago, Ill.
1065 Milwaukee Ave. Dept. 712

WSS WSS WSS WSS WSS WSS WSS WSS WSS WSS

Najzanimivejše, najcenejše in najbolj popularno čtivo vam je na razpolago.

Slovensko-Amerikanski Koledar je izšel za leto 1920.

Veliko več slik kot prejšnja leta.

Najbolj izbrani članki, opisi, razprave, pove- sti, šale, zanimivosti.

Stane 40 centov.

Izrežite ta kupon, pridenite za 40 centov štempsov ter pošljite nam.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,
32 Cortlandt Street,
New York, N. Y.

Tempotom naročam Slovensko-Amerikanski Koledar za leto 1920 ter prilagam za 40 centov štempsov.

Ime

Naslov

Mesto in država

Vitez iz rdeče hiše

(Le Chevalier de Maison Rouge.)

ROMAN IZ ČASOV FRANOSKE REVOLUCIJE

Spisal Aleksander Dumas star.

(Nadaljevanje.)

LIV.

Mrtvaška dvorana.

Čitatelji se bodo spominjali, da je dal jetniški kancelist na razpolago Dixmerju zapisnik jetnikov in da je bil z njim v zvezi, ki mu je bila vsled navzočnosti gospe kancelistove zelo prijetna.

Ko je prišla Dixmerjeva zarota na dan, se je ta mož hudo prestrašil, kar je sicer zelo razumljivo.

V resnici, zgodilo bi se mu bilo lahko, da bi ga bili smatrali za skrivca svojega dozdevnega tovarisa in da bi ga bili obsodili na smrt obnem z Genevievio.

Fouquier ga je dal poklicati k sebi.

"Občan", je dejal kancelist in padel na kolena, "odpusti mi, varali so me!"

"Občan", je odvrnil javni obtožitelj, "uradnik, ki se pušča v rati v teh resnih časih, zasluži, da ga obglavijo. Toda jaz ti odpuštam. Zagovarjal te bom celo, kajti niti najmanjši sum ne sme ležati na tebi kot mojem uslužbenecu; toda nikar ne pozabi, kaj te pričakuje, če pride najmanjša besedica od mojih ušes, če boš le kdaj omenil to zadevo."

Ni treba poudarjati, s kako vrnemo in s kako skrbnostjo je skušal kancelist izbrisati vsako sled, ki bi mu lahko škodovala. Iskal je Dixmerja povsod, da bi mu priporočal, naj molči, toda Dixmer se je bil vedno preselil, zato ga ni mogel najti.

Genevievio so privedli na obtožni klopi; toda že tekoma zaslišanja je, kakor vemo, izjavila, da nima niti ona, niti njen soprog skrivcev. Kancelist jo je pogledal z globoko hvaležnostjo, ko je šla mimo, da bi se podala pred sodišče.

Ko je bila že mimo njega, se je vrnil za hip v pisarno po spise, ki jih je zahteval občan Fouquier. Naenkrat se je pojavil pred njim Dixmer, ki se mu je bližal s trdnim korakom.

Ta prikazen ga je naravnost presenetila.

"Oh!" je vzdiknil, kakor da bi bil stal duh pred njim.

"Ali me ne poznaš?" ga je vprašal Dixmer.

"Tako je."

"Toda ti si vendar mrtev, občan!"

"Še ne, kakor vidiš."

"Reči sem hotel, da te bodo prijeli."

"Kdo bi me prijel? Nihče me ne pozna."

"Toda jaz te poznam in če le izpregovorim, te obglavijo."

"Jaz izpregovorim za teboj, in obglavijo me skupaj s teboj."

"Grdi je, kar praviš! Toda kaj hočeš? Čujno, govori! Le urno, kajti čim manj se pogovarjam, tem manj nama grozi nevarnost."

"Čuj! Moje soprogo bodo obsodili, kajne?"

"Zelo se bojim. Uboga žena!"

"No, dobro, želim jo videti poslednjikrat, da se poslovim od nje."

"Kje pa?"

"V mrtvaški dvorani."

"Ti se upaš tja?"

"Zakaj ne!"

"Ah! Ti vzdihnil kancelist, ki ga je polivala kurja polt, če je le mislil na to."

"Za to je treba imeti sredstvo!"

je nadaljeval Dixmer.

"Da prideš v mrtvaško dvorano? Da, gotovo."

"Kakšno pa?"

"Moráš si preskrbeti vstopnico."

"In kje naj si jo preskrbim?"

Kancelist je obledel in ječal:

"Kje naj si preskrbito vstopnico, ste vprašali?"

"Da, vprašam te, kje naj si jo preskrbim", je odvrnil Dixmer;

"menim, da je jasno..."

"Vstopnice se dobivajo tu pri meni."

"Ah, ali res? Kdo pa jih navadno podpisuje?"

"Kancelist."

"Toda kancelist si vendar..."

"Seveda, to sem jaz."
"Ah, to prihaja ravno prav!" je dejal Dixmer in sedel na neko stoličo. "Podpisal mi boš vstopnico."

"Ti terjáš mojo glavo, občan", je rekel kancelist in skočil kvišku.

"Ne, samo vstopnico zahtevam."

"Dam te zapreti, nesrečnej!" je vzdiknil kancelist in zbral vse svoje moči.

"Le poskusi!", je odvrnil Dixmer; "toda v tistem hipu te ovačim kot svojega skrivca, in mesto da pojdem sam v ono glasovito dvorano, me spremiš ti tja."

Kancelist je obledel.

"Ali moraš govoriti z njo?"

"Glavo hočem tvegati, samo da dosežem to."

Ta razlog se je zdel kancelistu zelo tehten.

Dixmer je nadaljeval:

"Naprej! Le pomiri se, zve se ne ničesar! Saj se dogajajo večkrat taki slučajji."

"Popraševanje ni veliko. Morada uredimo stvar na kak drug način."

"Če je le mogoče, mi je zelo drago."

"To se dá narediti zelo lahko. Pojdi skoz vrata, po katerih vodijo obsojence, tam ni treba listka. In ko si govoril s svojo ženo, me pokličeš, da te spremim zopet ven."

"No, je že prav; toda po mestu pripovedujejo o nekem drugem dogodku."

"O čem pa?"

"O nekem ubogem grbeu, ki je zamenjal vrata, misleč, da je prišel v arhiv, mesto tega pa je stopil v dvorano, o kateri govoriva. Pozneje ga niso hoteli več izpustiti kljub njegovim prošnjam in kljub njegovemu zaklinjevanju; prišel je rabelj in mu je brezobzirno odrezal najprej lase in potem še glavo. Ali je kaj resnice na tem, občan kancelist? Ti moraš vedeti boljše nego kdo drug."

"Ah, da, res je", je dejal kancelist, tresoč se po vsem telesu.

"No, vidiš, da bi bilo blazno, ko bi stopil v to gnežno morilec brez vstopnice."

"Toda povem ti, da sem jaz tukaj!"

"In če te kličejo, če si zaposlen kje drugje? Če pozabiš — Dixmer je posebno poudarjal to besedo — če pozabiš, da sem tu?"

"Toda če ti obljubljam..."

"Ne, sicer bi bilo to nevarno zate; videli bi te govoriti z menoj, to ne bi mi prijali. Raje bi hotel vstopnico."

Omamljen, zmešan, pol mrtev je kancelist podpisal vstopnico za nekega občana.

Dixmer jo je urno pograbil in naglo odšel, da bi našel prostora v sodni dvorani, kjer smo ga že videli. Kar se je potem zgodilo, kako je našel na Maurice, kako je prišlo med njima do dvoboja, pri katerem je Dixmer podlegel, to vse je čitateljem že znano.

Da bi mu kdo ne očital kake nemarnosti, je kancelist prepustil vodstvo pisarne svojemu prvemu pomočniku in sel poleg Fouquierja.

Deset minut po tretji uri je stopal Maurice z vstopnico v roki skoz cele ograje ključarjev in orožnikov ter dospel brez ovir k onim usodopolnim vratom; to se pravi, bilo je dvoje vrat: velika vrata, po katerih so prihajali ter odhajali oni, ki so imeli vstopnico, in vrata, po katerih so vodili obsojence, odkoder so morali na morišče.

Lzba, kamor je dospel Maurice, je bila razdeljena v dvoje razpredelkov. V prvem so sedeli uradniki, ki so vključevali imena vseh prišlecev; v drugem razpredelku, kjer je stalo par lesenih klopi, so se nahajali jetniki in obsojenci, kar je bilo pravzaprav vseeno.

Mrtvaška dvorana je bila slabo razsvetljena; nekaj svetlobe je prihajalo skoz šipe malih vrat, vodenih v pisarno.

V kotu, naslonjena na steno, je ležala neka bela oblačina, napolnena z avstonsko žensko.

Prvič njo je slišal molki prekriti glas; od časa do časa je zna-

Kašalj

Severov Balsam za pljuča, ki je dobro pocnan iz za leta 1881 kot posebno zdravilo za zdravljenje kašlja, astme, bronhisa in drugih pljučnih bolezni. Čisto naravno in brez kakršnih koli škodljivih učinkov. Cena 10 in 15 šerka. Ali 20 in 30 šerka. V vsaki lekarni.

Severa's Balsam for Lungs

Severa's Balsam za pljuča, ki je dobro pocnan iz za leta 1881 kot posebno zdravilo za zdravljenje kašlja, astme, bronhisa in drugih pljučnih bolezni. Čisto naravno in brez kakršnih koli škodljivih učinkov. Cena 10 in 15 šerka. Ali 20 in 30 šerka. V vsaki lekarni.

W. F. SEVERA CO. CLEVELAND, OHIO, U.S.A.

jeval z glavo in ni se upal pogovarjati se z žensko, ker so je bal, da bi se v njej vzbudili zopet občutki, ki jih je imela več, kakor se je zdelo.

Okoli te osebe so se kretali obsojenci, ki so ihteli ter prepevali patriotske pesmi.

Drugi so se zopet z dolgimi koraki sprehajali semintja, kakor da bi hoteli ubežati mislim, ki so jih mučile.

Bila je to nekaka predsoba smrti, in vsa oprava je odgovarjala temu imenu. Tu so se nahajale napol odprte krave, napolnjene s slamo, in zdelo se je, kakor da bi hotele zaklicati živim; Tu notri boste kmalu počivali!

Ob steni nasproti steklenim vratom se je nahajala velika omarica. Nekdo izmed jetnikov jo je odprl iz radovednosti ter se takoj zopet umaknil ves prestrašen. V omari so bile spravljene okrvavljene obleke onih, ki so bili prejšnjega dne obglavljeni; tupačam so visle dolge kite las.

Trepetajoč, ves iz sebe je odprl Maurice vrata, in pogled je zadoščeval, da je premeril vso sliko, ki je ležala pred njim.

Napravil je tri korake po dvorani in že je stal pred Genevievio ter se zgrudl k njenim kolonom. Uboga ženska je zavpila, toda on ji je s poljubom zamašil usta.

Lorin je jokajoč sklenil prijatelja v svoje naročje; bile so to prve solze, ki jih je pretakal.

Čudno, tu zbrani nesrečnej, ki so morali umreti skupno, se skoro niso zmenili za ta ganljivi prizor. Vsakdo je imel preveč opravka z lastnimi občutki ter ni kazal do drugih nobenega sočutja.

Vse tri prijatelje je nekoliko trenutkov združeval nem, goreč objem, ki jim je vzbujal skoro vse se občutke.

Lorin se je prvi ločil od te bolestne skupine.

"Ti si tudi obsojen?" je vprašal Maurice.

"Da."

"Oh, kakšna sreča!" je šepnila Genevievio.

Maurice je pogledal Genevievio z gorečo, globoko ljubeznijo, ki jo je občutil do nje v svojem srcu. Zahvalil se ji je za njen nežni vzdik, poln hrepenenja, ki se ji je izvil iz prsi, in se nato obrnil k Lorinu, držeč Genevievio za obe roki:

"Sedaj pa se pogovoriva nekoliko."

"Da, da, prav imaš", je odvrnil Lorin; "samo če utegneva. Kaj mi poveš? Govori!"

"Ti si bil aretiran radi mene, obsojen radi nje, dasiravno se nisi v ničemer pregrešil proti zakonu; ker poplačava svojo krivdo jaz in Genevievio, nikakor ne gre, da jo ti poplačaš celo dvakrat."

"Ne razumem te."

"Lorin, ti si prost."

"Jaz da sem prost? Tebi se meša."

"Ne, meni se ne meša in jaz ti ponavljam, da si prost; tu imaš listek, s katerim smeš pročit odtod."

"Kajne, da ti se šaljš?"

"Ne, ljubi prijatelj, tu imaš listek, posluši se ugodnosti. Ti ne ljubiš in zato ti ni treba umreti, da bi ostal nekaj minut več pri svoji nad vas ljubljani in da bi ne izgubil niti sekunde, predno odide v večnost."

"No, dobro, Maurice", je dejal Lorin, "ako lahko odidem odtod, česar bi ne bil nikoli večjel, prisegam ti, potem ti moram vrniti, čemu ne rabiš priti te kmeti? Zate je največje srečstvo."

"Nesrečnej", je odvrnil Maurice, ki se mu je sive grmoje klonilo, "glav, vstopnica se glasi na"

občana in ne na občanko, in potem tudi Genevievio bi sploh ne hotela umreti, ko bi vedela, da moram umreti."

"Toda če ona noče, čemu naj bi jaz živel? Ali meni, da imam manj poguma nego ženska?"

"Ne, prijatelj, nasprotno; vem, da si najpogumnejši med nami; toda v takem slučaju ti ne zamoglo ničesar na svetu opravičiti tvoje trme. Urno, Lorin, uporabi priliko in napravi nam veliko veselje, da te vidimo svobodnega in srečnega."

"Srečnega!" je vzdiknil Lorin. "Ali se šaljš? Srečen! Jaz srečen brez vas? Kaj pri vragu naj počenjam na tem svetu rez vas? Kaj naj počenjam v Parizu brez svojih dosedanjih navad, ko vas ne bom mogel več dolgočasiti s svojimi rimami! Ah, prihod, ne!"

"Lorin, prijatelj!" ga je prosil Maurice.

(Dalje prihodajša)

Izpred ljubljanske porote

Zviti goljufi.

Vinko Dobrin, rojen leta 1880 v Trzinu, je bil svoj čas usnjarski pomočnik v Trzinu, kjer pozna vse ondote razmere, zlasti tudi usnjarskega trgovca Josipa Klofutarja v Trzinu in usnjarskega mojstra Franceta Paplerja v Deslovcih. Dobrin živi z neko natakario v Ljubljani, brez posla je in se preživlja nepošteno. Brezposelnost sta tudi leta 1896 v Ljubljani rojeni samski trgovski sodrudnik Zvonko Rogelj in v hotelu Tivoli stanujoči leta 1891 rojeni invalid Jožef Dacar. Klofutar je premožen trgovec in znan po nekaterih gostilnah v Ljubljani, kamor zahaja sem in tja. Dobrin, ki je to znal, je za to napeljal Roglja h goljufiji, češ, Klofutar je milijonar in naj ga zato oskubita za nekaj tisočakov. Rogelj je zato napisal več pismem v Klofutarjevemu imenu z vsebino, da je kupil med potjo večjo partijo usnja, zmanjkalo mu je pa denarja, vsled česar prosil adresata, da izplača prinašalec pisma v pisnu navedeni znesek, katerega bo on v petek, oziroma soboto, ko pride v Ljubljano, zopet poravnal. Dobrin je nato poizvedel, kdaj ni bilo Klofutarja v Ljubljano, kam je odšel in je nato naročil Roglju, da je šel k dotični stranki in ji izročil pismo. Visokost zneska se je ravnala po premoženju dotičnika. Od trafikantje Franciške Kveder na Poljanski cesti sta zahtevala le 640 kron, od natakario Ane Hostnik v Košakovi gostilni na Krekovem trgu 1350 kron, od trgovca Aleksandra Oblaka na Sv. Petra cesti 2480 kron, od veletržca z vinom Stepica pa 500 kron. Stranke res niso imele pomislekov, in ker so vrjele, da jim je pisal Klofutar, so izročile denar Roglju, katerega sta si potem Rogelj in Dobrin razdelila. Stranke Roglja niso poznale, zato je on lahko šel tja s pismom in se predstavljal kot trgovca Kušan iz Kranja, Dobrina so pa povsod poznali kot Klofutarjevega znanca. Dobrin je ravno tako napeljal goljufijo pri Stepiciu, ker sta pa bila tam oba z Rogljem znana, sta dobila še tretjega tovariša Jožeta Dacarja, s katerim so se dogovorili v Kolodvorski ulici, da gre s pismom, napisanim v Klofutarjevemu imenu v Stepicevo kostilno in izvabi z njim 5000 kron, ki bi si jih po enakih delih razdelili. Dacar je šel res v Stepicevo gostilno, kjer jim je pa hčerka rekla, da očeta Petra Stepica ni doma. Vai trjuje so ga šli iskat na kolodvor, toda ker ga tam niso dobili, sta šla Rogelj in Dacar nazaj k Stepiciu, kjer je izročil Dacar pismo Franciški Stepicevi, katere je pismo prebrala, toda nakana se ni posrečila. Klofutar namreč Stepica "vika". Franciška je pa zoznala, da se njena oče Peter Stepic in Klofutar tikata; pismo se ji je zdelo sumljivo in ni hotela izplačati. Rogelj in Dacar sta na enak način izpila gostilničarji Antoni Keršičev 3000 kron. Dobrin je namreč le prvi povedal Roglju, da hodi Keršičev tudi v njeno gostilno in da si bilo šelby tudi

tam kaj izvabiti. Pismo je nesel h Keršičevi Dacar, ki je res dobil 2000 kron, kar sta si z Rogljem razdelila, in si obljubila, da o tem ne bošta Dobrinu ničesar povedala. Obdolženaj vse to priznavajo, le Dobrin noče o goljufiji pri Stepiciu nič vedeti.

Rogelj in Dobrin sta tudi ogošnjala usnjarskega mojstra Franceta Paplerja v Deslovcih. Rogelj in Dobrin sta se dobro poznala. Vedela sta, da nimata nedejarja, še manj pa blaga, kljub temu sta oba lagala Paplerju, da ima Rogelj, katerega je predstavil Dobrin pod napačnim imenom Toman, 3 sode masti za čevlje, da sta jo po njegovem naročilu že oddala, in sicer za osebe, kakor jih jima je označil Papler; da bi jima bolj vrjel, sta mu predložila ponarejene račune in sta zahtevala 4122 kron, toda Papler je odšel Roglju le 2000 kron.

Pri razpravi, katero je vodil sodni svetnik Nagode, je zvrčal Dobrin krivdo na Roglja, ta pa na Dobrina. Dacar je invalid, ki je izgubil v vojni desno roko. Živi ga neka šivilja, ki mu je dajala 10 kron na dan. Rogelj se je sestajal s tovariši na Vodnikovem trgu, na glavnem kolodvoru in pred državnim kolodvorom. V svojem govoru je poudarjal državni pravdnik dr. Modic, da so obtoženci v treh tednih zapravili prigoljufanih 8520 kron. Porotniki so soglasno potrdili vprašanja glede na Roglja in Dobrina, glede na Dacarja pa zanikali s 5 da in s 7 ne. Sodišče je nato obsodilo Zvonka Roglja na eno in Vinko Dobrina na 2 leti težke ječe.

Oboroženi vlom v Trzinu.

Mizarski pomočnik Anton Stare, rojen leta 1900 in dimnikarski pomočnik Friderik Kristančič, rojen leta 1901, sta se dne 17. okt. l. oborožila z nabasano vojaško puško in z ročno granato, da vlomita v skladišče Petra Gregorega v Trzinu. Stare je naročil Kristančiču, da naj se oboroži zato, da bosta dosegla uspeh tudi v slučaju, če bi ju hotel kdo preprečiti. Oboroženi pohod je pripravil in ga vodil že dvakrat predkaznovani Anton Stare. Vlomila sta okno in splezala skozi njega v delavnico, iz te sta se pa podala po stopnicah v skladišče, kjer sta ukradla 36 parov čevljev in veliko kož; ukradeno blago je vredno 27,250 kron. Skozi okno sta zločince vlomila, ker se Staretu ni posrečilo, da bi odprl vrata z vitrihom. Usnje sta skrila na podstrežju Amanovega hleva, kjer jima je, kakor pravita, neznan tat ukradel boljše usnje. Pri razpravi, katero je vodil dež. sodnik svetnik Nagode, je povedal Stare, da je zaslužil vsak dan 20 kron in da imel prosto stanovanje. Dalje je prigovarjal Francu Gregoremu, da naj gre z njim krast, toda ker ta ni hotel, je pridobil za tatvino Kristančiča. Priča Peter Gregorc je izpovedal, da se v Trzinu močno krade in da je bil že enkrat ukraden.

Porotniki so potrdili soglasno z nekaterimi omejitvami nanje stavljenja vprašanja, nakar je obsodilo sodišče Stareta na 6 mesecev težke ječe, Kristančiča pa na 4 mesece težke ječe.

POZOR ROJAKI

Najpomembnejše... (Text describing the importance of the work and its impact on the community.)

JACOB WAHČIČ... (Text providing contact information for the publisher or author.)

ROJAKI, NARODNA SE NA... (Text mentioning the publisher or distributor.)

SOCLJALISTIČNI PLAKATI NA DUNAJU.

Nekdo je rekel nekoč, da človek, ki ni zajtrkoval in ki ne ve, kje bo dobil kaj hrane, vrjame vse, kar mu natvezete. Glavno mesto bivše Avstro-Ogrske, Dunaj, strada. Prebivalstvo nima niti hrane, niti premoaga, niti obleke. Od nikjer se ne obeta kake zadostne pomoči. Radikalni socialisti izrabljajo to priliko ter pridigujejo prebivalstvu, da je edinole v boljševski Rusiji njega rešitev.

BOLGARSKI KRVNI CAJ

KAJ BO NAPRAVIL ONIM, KI SO KAJ BO NAPRAVIL ONIM, KI SO BOLNI? IZČISTIL bo sistem strupov, ki so odgovorni za največ boleznim. OBOGATIL in izčistil bo krivdno in uredil bo jetra. OSNAŽIL in uredil bo jetra. OSNAŽIL in izčistil bo ledvice. ZAELEKTRIZIRAL bo ves človeški stroj. DAL bo jasnost očem in svežost koži. To je vaša najboljša garancija, da ste zdravi. Imejte skatljive Bolgarskega Krvnega Čaja vedno pri roki. Prodajajo ga vsi lekarnarji. Če ste brez njega, ga MORATE takoj imeti. Odposlali ga bomo hitro zavarovano. Pošljite \$1.25 za en velik družinski zavoj ali trije zavoji za \$3.15 ali šest zavojov za \$5.25. Naslov: Marvel Products Co. 9 Marvel Bldg., Pittsburgh, Pa.

Dnevni pogovor.

- Jaka: "Kaj je novega, Jože?"
- Jože: "Slovenski-Amerikanski Koledar je izšel. V njem je najraznovrstnejše čtivo. Ali si si že nabavil iztis?"
- Jaka: "Ne še sedaj, pa bom kmalo."
- Jože: "Le naglo prijatelj, če ne, bo prej pošel, predno prideš ti na vrsto."
- Jaka: "Kaj pa je v letošnji izdaji?"
- Jože: "Predolgo bi trajalo, če bi hotel vse našteti. Le par člankov ti imenjam: "Slovensci", "Kaj so storili Jugoslovani v svetovni vojni", "Generalni štrajh", "Rojstvo Jugoslavije" in tako dalje. Šele je cela kopicca. Zanimivosti je vršana mera."
- Jaka: "Koliko pa stane?"
- Jože: "Štiri dajma. To vendar ni dandanašnji noben denar. Vreden pa je desetkrat toliko."
- Jaka: "Kje bi pa lahko dobil en iztis?"
- Jože: "Poljiti denar v znamkah na Slovenic Publishing Company, 82 Cortlandt Street, New York City, pa ti ga bodo takoj poslali."
- Jaka: "Dobro, dobro, bom po storil tako. Še danes bom poslal."

GOZDNI ROMAR

FRANCOSKI SPINAL GABRIEL FERRE.

Za "Glas Naroda" prevedel G. P.

141

(Nadaljevanje.)

— Sedaj pa skupaj naprej, hura! — je zakričal Španec ter planil z nožem v rokah proti bivolu. V duhu je že pil kri, ki je tekla v potokih z bivola.

— Za božjo voljo, ne tako hitro! — je rekel Kanadeec, ki se je ustrašil drznosti Španca, ki ni poznal nobene nevarnosti. — Pusti, da pridemo skupaj do njega.

Pepe ga pa ni več čul. Njegove oči so žarele in zobje so bili stisnjeni. Kjer je videl Bois-Rose nevarnost, je videl Pepe le plen. Skoro se je dotaknil bivola, ko je slednji iz strahu pred sovražniki, ki so ga obdajali, zbežal v trenutku, ko je Pepe že dvignil roko, da ga zdene. Bodalec pa je zadelo le zrak in Pepe je padel na tla.

Ko je zopet stal na nogah, je bil vol že daleč in Kanadeec z Gayferosom je bil tudi daleč proč.

— Odreži mu pot k vodi, Bois-Rose, — je zakričal Španec, ko je videl, da hoče bivol proti vodi.

Bois-Rose pa ni čakal na klie Pepeta, kajti videl je smer v katero je krenil bivol. Ves obupan, ko je videl bežati edino upanje na življenje, je skočil Kanadeec naprej z velikanskimi koraki v smeri proti reki in ko se je nahajal v isti črti z bivolom, je izpremenil smer ter planil lproti njemu. Bivol se je obrnil ter kmalu zadel na gambusina, nakar je zopet zletel proti Pepetu.

Kanadeec in Pepe sta bila spretna loveca in lakota je le še poostri-la njih vid. Vsled tega sta nadaljevala z zasledovanjem ter neprestano kričala, dočim je Španec nepremično čepel na svojem mestu ter čakal na trenutke ko bo prišel bivol mimo.

Kmalu je postalo jasno, da je bivol že precej izmučen vsled izgube krvi. Njegove kretnje so postale bolj okorne in celi curki krvavih pen so prihajali iz njegovih nosnic in sukovito tulenje je prihlo o njegovih zadnjih naporih. Oblak je moral ležati pred njegovimi očmi, kajti čeprav je moral skoro doktaniti se trupla Španca, vendar ni zapustil ravne smeri.

Španec je prijel z eno roko za rog bivola, k č se ni obrnil in z drugo roko je dvakrat potisnil svoj nož v prsa bivola in ne v tilnik. Žival pa se je kmalu zopet dvignila ter potegnila Španca s seboj. Prejšnji mejni lovec pa se je medtem že oprjel grive bivola ter splezal na njegov hrbet.

Bois-Rose in Gayferos sta medtem prihitela na lice mesta ter videla, kako je jezdec dvigal roko ter za vsakim sunkom sklonil glavo ter pil kri, ki je vrela iz nastale rane.

Glad je napravil iz človeka divjo žival. Od tedaj naprej je bilo Pepetu vseeno, v katero smer je krenil bivol. Pil je gorko kri, ki mu je vračala življenje ter se pustil nesti.

— Sto vragov! — je rekel Kanadeec, — napravi vendar konec, Pepe. Ali hočeš, da bo pobegnil v vodo?

Španec pa je tulil, suval in pil ne da bi videl, da hoče bivol v vodo, da se tem potom izbehi nadležnega jezdec.

V trenutku, ko je dvignil Bois-Rose drugi krik srda, je zbrala ranjena žival zadnje svoje moči ter skočila z velikim skokom v vodo.

Človek in bivol sta za trenutek izginila v valovih, a življenje je že izginilo iz tega orjaka, ki je obležal nepremično sredi reke kot velikanska skala.

V trenutku ko je stal Pepe zopet na svojih nogah, sta tudi Kanadeec in Gayferos, krvoločna kot Španec sam, planila v vodo.

— Neroden mesar, — je vzkliknil Kanadeec ter se obrnil proti Pepetu. — Ali je človek že kedaj videl klati na ta način tako plemenito žival?

— La, la, la, — je odvrnil Pepe. — Brez mene bi ta plemenita žival našla, a sedaj leži tukaj, kar se imata zahvaliti moji nerodnosti.

Pri teh besedah je dobil Španec nazaj vso svojo prejšnjo dobro voljo ter skakal, prevzel od divjega veselja, krog bivola, ležečega v vodi.

Le z največjim naporom je bilo trem lovecem mogoče spraviti velikansko truplo na breg, kjer niso izgubili nobenega časa ter pričeli žival kosati.

— Živil za celi bojni pohod, — je ponavljal Pepe brez prestanka. — Velikanski obed in nato malo počitka pod onimi lepimi drevesi. — je končal ter pokazal na senčnati otok, ki je ležal nasproti.

— Hitler obed kot vojak v polju, uro spanja in nato naprej po sledi Indijancev, — je odvrnil Kanadeec resno.

— Pozabil sem na to, Bois-Rose. Preveč lakote smo prestali.

V spominu na svojo dolžnost so trije love imolče nadaljevali s svojim delom, ko jih je prekinilo žalostno tulenje.

— Stojte, — je rekel Pepe ter pokazal na dva volkova na naprotnem bregu otoka, ki sta se poželjivo ozirala na skupino ter žalostno tulila. — To sta dva uboga vruga, ki tudi zahtevata svoj delež pri bivolu in dobila ga bosta.

Pri teh besedah je prijel Pepe prednjo nogo bivola, jo zavihtel krog glave ter jo vrgel z močnimi rokama preko reke. Plen je padel v vodo nekaj korakov pred volkovoma in oba sta takoj planila v vodo.

— To bo pozneje za njih tovariše, — je rekel Pepe, potem ko je odstranil najbolj sočnate kose mesa ter jih razrezal v dolge, ozke proge. — Sedaj pa hočemo pripraviti svoj obed.

— Ne mislim, — je rekel Pepe, — da je bivol ubil samega sebe v namenu, da ga zavžijemo mi. Očividno je našel zasledovanju kakor Indijanca na lovu. Zelo bi bilo pametno od nas, če bi se pripravili na obisk enega ali več teh nespravljivih roparjev, ki bi postopili z nami tako kot z bivolom. Ona dva volkova na otoku kopljeta zemljo s tako umetno, da si tega ne morem razlagati po obilnem deležu, katerega sem jima naklonil.

Svarilo, katero je dal prejšnji mejni lovec svojima tovarišema, je zopet vzbudilo v njih zavest kritičnega položaja, v katerem so se nahajali vsi.

Kriva črta rmenlaste barve se je vlekla skozi temnomodro vodo ter kazala lovecem mesto, kjer je bilo mogoče reko prebrsti. Radi večje varnosti so torej sklenili zavzeti zavarovano postojanko na otoku, pripraviti tam ogenj ter si pripraviti obed v kritju goste sence drevja.

Ko so šli trije loveci skozi vodo, sta oba volkova zbežala in eden njih je prijel tudi kos mesa, katerega jim je bil vrgel lovec.

Ko so stopili trije loveci na otok, so našli skoro sredi otoka, na majhni trati luknjo, katero sta iskopala oba volkova s svojimi kremplji.

— Brez dvoma leži tukaj pokopan kak mrlič, — je rekel Pepa, ki se je vedno držal svoje prvotne misli. Kljub temu pa ne kaže ta trata, da bi bila na sveže razrita.

Kljub temu pa je padla Špancu tekmo preiskave v oči neka o-

ROJAKI - BERITE

Namanjam cenje nim rojakom širom Amerike, da sem povečal svojo trgovino. Imam ve liko zalogo najno večjih gramofonov Columbia slovenske plošče, slovite Pathe in Emerson v vseh jezikih. Velika izbira vsakovrstnih muzikaličnih inštrumentov, za godbe ali orkestra.

Kadar si kako društvo namerava kupiti bandero, zastavo, regali e, kape, prekoramnice, uniforme, ne kupite prej nikjer, da tudi mene za cene vprašate. Stem si bodeite prihranili dolarje. Moje blago je prve vrste in po zmernih cenah. En pokus in priprični bodeite. Ceneke za gramofone, Columbia slovenske plošče ter društvene potrebšćine pošljem takoj na zahtevo. Pišite še danes po cenik na:

VICTOR NAVINSHEK
331 GREEVE STREET
CONEMAUGH, PA.

količina, da je bilo namreč najti na mestu, kjer sta volkova raztrgala rušo, točko, ki je bila videti prerezana kot z vrtnim nožem.

Glas Bois-Roseja, ki ga je klical na mesto, ki je bilo izbrano za ogenj, je prekinil raziskovanja Pepeta, ki pa je sklenil vrniti se ter nadaljevati z raziskovanji kakorhitro bo utešil svoj glad.

Čeprav je vihar v oni usodopolni noči zmolič smodnik, je bil slednji vendar že toliko suh, da je bilo mogoče z njim pripraviti ogenj, na katerem so hoteli speči svojo mesto. Dračja je bilo na otoku v izobilici in kmalu so trije sestradani loveci čakali na trenutek, ko bodo potolžili svoj prvi glad. Medtem pa so vdihavali vabljivi vonj, katerega je širila pečenka.

Več kot dvajsetkrat je moral Bois-Rose zadržati oba tovariša, da nista padla po še krvavih kosih mesa. Konečno pa je prišel trenutek, ko se je pričela pojedina.

— Le počasi, le počasi, — je svaril aKnadeec, ko je videl, kako sta oba ostala planila po hrbtu bivola. — Če pojde tako naprej, se boste zadužila. Ta pečenka brez soli je nenrebavna kot kamen.

— Mogoče, — je odvrnil Pepe, ki ni rabil dosti besed, — a je nežna kot nebačka rosa.

(Dalje jutri.)

Zgodovina števil, srečnih in nesrečnih

Čudno dejstvo je, da uživajo različne številke dober sloves, dočim so bile druge številke že od nekdanj na kaj slabem glasu. — Vsakdo je seveda že čul o številki 13 kot zelo nesrečni številki in dosti je ljudi, ki niso v nobenem drugem oziru praznoverni, ki pa se trdno drže vere, da je številka 13 v resnici nesrečna številka.

Na Škotskem boste našli da je številka 9 v resnici nesrečna številka. Za to je najti zgodovinski vzrok, kajti devet demantov se je smatralo vedno za prokletstvo te dežele. Na Škotskem živi vrača, da bo človeka zadela največja nesreča, če vidi na enkrat devet srak skupaj.

Vzemimo slučaj korobača z devetimi glavami, onega kaznilnega instrumenta v angleški mornarici. Ta bič je imel devet glav ter je predstavljal strašno orodje. V heraldiki je najti devet kron. — Pred številnimi leti, ko so ljudje še domnevali, da žive različne vile v resnici na zemlji, so pripovedovale stare ženske ljudem, da morajo poiskati devet zrn pšenice na štiriprdesni detelji, če jih hočejo zagledati.

Hydra klasičnih dni je imela devet glav. Najemčine za dolgo dobo let se sklepa za 99 let. Ko so bili puntarski angeltji izgnani iz nebes, so padali v pekel devet dni.

Soglasno s srednjeveško kozmogenijo (nauk o postanku sveta) je bilo najti devet zemelj, devet nebes, devet rek pogubljenja in devet rodov angeljev. Te številke so predstavljale pomnožitve trojice (trikrat tri je devet) ter se jih je smatralo vsled tega za svete. Ker je torej številka devet predstavljala popolnost, najdemo, da je poenajstala najviki mogoče stopnjo vsake stvari. Na ta način so nastali izrazi kot "čudo devetih dni", "deveta dežela", "mačka ima devet življenj", "devet krojačev napravi enega moža".

Kljub temu pa ni bila številka 9 edina, katero se je smatralo za srečno, in pomembno. Japonci smatrajo številko 1 za najbolj srečno med vsemi. V poljedelstvu naprimer izvrše Japonci na en dan toliko kot je pač mogoče in to, kar je ostalo, se pusti neizvršeno za nekaj časa.

Med prvimi kristijani je imela številka 2 zelo slab pomen. Ker je bilo peklo ustvarjeno takoj drugi dan, obenem s nebom in

zemljo, so se naši pradedje izogibali te številke. Čeprav pa se mogoče smejemo praznovernosti ljudi pred številnimi stoletji, pa vendar ne moremo zanikati dejstva, da je bila številka 2 gotovo nesrečna za številne vladarje. Henrika II., Karola II. in Jurija II. smo vedno smatrali za nesrečne vladarje, vendar pa niso bili tako nesrečni kot James II., Richard II. in Etheldred II., ki so bili prisiljeni odpovedati se prestolu. Še večja pa je bila nesreča Edvarda II. in Viljema II., ki sta bila umorjena ter Harolda II., ki je padel v bitki.

Večina ljudi smatra številko 4 za zelo srečno in to prav posebno oni, ki verujejo v čudodelnost štiriprdesne detelje.

Kabalisti so bili prepričani, da je številka 6 najvišja številka, kajti precejšen del njih prepričanja je temeljil na tej številki. Židovski služabniki so vedno služili šest let. Tudi svet je bil baje ustvarjen v šestih dneh.

Kar se tiče številke 7, je bila obdana od več skrivnosti kot vse ostale številke skupaj. Mi imamo sedemdnevno razporedbo časa. Starodavni prazniki so trajali vedno po sedem dni. Naman je bil poslan, da se sedemkrat okoplje v Jordanu. Elija je poslal svoje služabnike sedemkrat z Gore Karmelske, da se ozira za dežjem in Jeriho je skozi sedem dni obiskovalo sedem duhovnikov s sedmimi trobentami in sedmega dne so šli krog mesta sedemkrat, nakar se je posadka udala že radi ljubega miru.

Najti je tudi ljudi, ki nočejo imeti nobenega opravka s številko 17, če jim je to le mogoče. Mogoče temelji to na misli, da predstavlja dve nikalnici za trdilo. Številko 1 se smatra za srečo in tudi številko 7, a kombinacija teh dveh števil je po mnenju dotičnih ljudi vse prej kot dobra.

Številka 5 je mogoče edina med številkami, kateri praznoverni ljudje ne pripisujejo nobenega posebnega pomena. Če pa ga pripisujejo, je kaj malenkosten v primeri s pomembnostjo drugih števil.

PREKOVANJE AVSTRALSKEGA MINISTRA.

London, Anglija, 28. januarja.

Avstralski ministrski predsednik W. A. Hughes, ki je imel govor

večera zvečer v Melbourne — je rekel, da bo naslednja vojna najbrže izbruhnila v Pacifiku. — Tako se glasi v nekem poročilu iz Sidneyja na Central News.

— Pripravljeni moramo biti z zadostno armado, da lahko rečemo: Tako daleč in nič naprej — je izjavil ministrski predsednik. — Obdani smo kroginkrog od narodov, ki hrepeno po naši deželi.

GOMPERS STAR 70 LET.

Washington, D. C., 28. jan. — Samuel Gompers, predsednik American Federation of Labor ni napravil nikakih načrtov za prodavo svojega 70. rojstnega dne razen, da namerava delati približno 14 ur, dasiravno je sam odločen in neizprosen zagovornik osemurnega delovnika.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srecem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem širom Amerike žalostno vest, da je kruta smrt pobrala iz naše srede po dolgi in mučni bolezni, previdnega s svetotajstvi za umirajoče, soproga oziroma očeta

JOHNA ČEŠAREK.

Umril je dne 13. januarja ob 5. uri popoldne pri popolni zavesti do zadnjega v starosti 49 let. Pogreb se je vršil dne 15. jan. ob 2. uri popoldne na katoliško pokopališče v Bear Creek, Mont.

Ranjki je bil rojen leta 1870 v Dolenji vasi št. 48 pri Ribnici.

Tem potom se iskreno zahvalim društvom sv. Štefana št. 58 JSKJ., Slovenski Sinovi št. 112 SNPJ., Hrvatski Zajednici in Eagle, katerih član je bil pokojni, za krasne vence, katere so darovali, kakor tudi za obilo vdeležbo pri pogrebu. Srčna hvala vsem, kateri so mi stali na strani v mojih mučnih urah in pomagali za časa bolezni, kakor tudi onim, ki so ga spremlili k večnemu počitku.

Naj ti bo lahka ameriška zemlja, nepozabni soprog in oče, počivaj v miru! Tvoj duh pa bo živ vedno med nami v trajnem spominu in molitvah. Kajti Mil soprog, oče si nam bil, za nas si prav lepo skrbel. Za vas trud, trpljenje milo Bog ti vedno daj plačilo!

Žalujoci ostali: Frances Češarek, roj. Hodnik, soproga.

John, Joe, Frank, William, Henry sinovi.

Josephine, Mary, Frances in Mildred, hčere.

Anthony Češarek, brat.

John Hodnik in Frank Brocclj, svaka.

Bear Creek, Mont., 18. jan. 1920. (27-99-1)

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z žalostnim srecem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, da je

FRANK BOŽIČ

po kratki mučni bolezni pljučnici za večno v Gospodu zaspal.

Ranjki je bil doma iz Vipave, star 30 let. V Ameriko je prišel pred 6. leti in 11. meseci. Njegova največja želja je bila iti ven iz Ohio na spomlad, a smrt mu je pretrgala nit življenja dne 18. januarja zjutraj ob 2. uri 25 minut.

Tem potom se vsem najsrčneje zahvalim, kateri so ga obiskali v njegovi mučni bolezni, kakor tudi onim, kateri so ga obiskali na mrliškem odru. Najlepša zahvala Johani Božič za krasni venec in trud, nadalje vsem onim, ki so darovali za krasni križ iz evetlie.

Ti pa, dragi in nepozabljeni brat, počivaj v miru in lahka naj ti bo ameriška zemlja.

Žalujoci ostali: Max Božič, brat.

1700 East 31. St., Lorain, Ohio.

V starem kraju: oče, mati, en brat in dve sestri.

POZOR, DOGARJI!

Rojake izdelovalce angleških in francoskih dog opozarjam, kateri hčejo imeti stalno delo in dobro plačo, da naj pridejo sem na jug, ker tukaj je dela za več let ter na različnih mestih. Za vas nadaljina pojasnila se obrnite na mene: Peter Mihelič, Box 108, Demopolis, Alabama.

"Ozdravi kilo kot sem jo jaz"

Star kapitan je ozdravil svojo lastno kilo, potem ko se mu zdravnik rekli: "Pustite se osvirati ali pa bodeite umrli."

Njegove zdravilo in knjiga se počlje zaslati.

Kapitan Collins je vsoil po mory mnogo let. Slednji je dobil dvojno kilo in ni moral samo ostati na suhem, temveč je moral biti več let v postelji. Poiskusil je zdravnikov in pas za pasom. Pa ni imel uspeha. Slednji mu je bilo rečeno, da se mora podvreči sevarni operaciji, ali pa mora umreti. Napravil ni ne tega, ne onega, temveč se je sam ozdravil.

"Može in ženo, ni treba se rezati in se potrebuje vase".

Kapitan Collins je proučil sam svoje telo in slednji je iznašel način, po katerem je postal zdrav, močan in srečen človek.

Vsako se more poslužiti tega načina, ki, čisto priprost, lahek, zanesljiv i brez stroškov. Vsakdo s kilo bi mora imeti Collinsovo knjigo, ki mu pove, kako se more ozdraviti, kako se more vsek po poslužiti načina v svojem stanovanj brez kakih težave. Knjiga in zdravilo se pošljejo ZASTONJ. Vse se pošlje vknas mu, kdor izpolni dolenji kupon, katere ga izpolni in odpošlji takoi.

KUPON ZA KNJIGO O KILI IN ZDRAVILU BREZPLAČNO.

Kapitan W. A. Collins (Inc.) Box 34 D. Watertown, N. Y. Proste pošlje mi Vase BREZPLAČNO zdravilo proti kili ter knjigo brez kakih obveznosti od moje strani.

Ime

Naslov

STAVKA V FRANCOSKIH PRISTANIŠČIH.

Paris, Francija, 28. januarja. Svet federacije pristaniških in nakladalnih delavcev, ki se je sestav v Parizu, je sklenil sklicati štiriindvajset ur trajajočo stavko v vseh atlantiških pristaniščih v namenu, da se da tempotom izraza solidarnosti s stavkarji v pristaniših ob Sredozemskem morju.

POZOR, ROJAKINJE!

Išče se hišna, oziroma gospodinja, Slovenka ali Hrvatca, ne več stara kot 40 let. Mora znati tudi angleško. Če nima denarja, se ji pošlje tikit. Če mogoče, naj pošlje sliko, katero na zahtevo vrnem. Tajnost jamčena. Pišite na: K. R. R., Palliser, Cal.

Kje je FLORJAN REZELJ? Doma je iz Hmelčiča, p. Mirnapeč, Dolenjska. Zanj bi rada izvedela njegova hči Matilda. Zadnji čas je živel v Wenoni, Ill. Ako kdo ve za njegov naslov, naj naznani na: Ignace Hudé, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

"Parnik Belvedere"

odpluje v Trst, dne 7. februarja. S tem parnikom morejo potovati samo Slovenci, ki spadajo sedaj pod Italijo.

Vožnja v tretjem razredu stane \$100.00.

Kdor želi s tem parnikom potovati, naj pride tri dni pred odhodom parnika na naš naslov, da zamoremo pravočasno preskrbeti potne liste.

Tvrška Frank Sakser, 83 Cortland St., New York, N. Y.

DOCTOR LORENZ

EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK

ŠPECIALIST MOŠKIH BOLEZNI

644 Penn Ave PITTSBURGH, PA.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam že zdravim nad 23 let ter imam skušnje v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vas morem popolnoma razumeti in spozna ti vašo belezan, da vas ozdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skušnje pri ozdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zanesti na mene, moja skri pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čimprej.

Jaz ozdravim zestrupljeno kri, mazavje in lise po telesu, bolezni v grlu, in padanje las, bolečine v kosteh, stare rane, živčne bolezni, oslabljeni bolazni v mehuru, ledcah, jetrah in lededu, rmanico, revmatizem, katar, zlate žilne rane itd.

Uradne ure so: V ponedeljek, urekah od 8. ure zjutraj do 8. ure popoldne. V torek, sčrtih in sobotah od 8. ure zjutraj do 8. ure popoldne. Če nebiših pa do 2. ure popoldne.

PO POŠTI NE ZORAVIM. PRIDETE OSEBNO. NE POZABITE IME IN NASLOV.

Dr. LORENZ, 644 Penn Ave, PITTSBURGH, PA.

Nekateri drugi zdravniki rabijo tolmache, da vas razumijo, jaz imam hrvatsko in iz starega hrva, zato vas lažje zdravim, ker vas razumem.

Cosulich Line

Direktna pot na Grško in v Trst

Parnik Belvedere odpluje

7. februarja

Parnik President Wilson odpluje 8. Marca

Parniki odplujejo od pomena 7. o' vnočju 41. ulice, So. Brooklyn

Za cene in druge informacije se obrnite na

PHELPS BROTHERS & CO. Passenger Department 4 West Street New York

SLAMNIKARCE

LEPA PRILIKA NAJVIŠJE CENE DNEVNA SVETLOBA SEZIJA 11 MESEC

UNITED STATES HAT CO. 590 Broadway New York, N. Y.

SESTRA!

All si tako zdrava, lega in vesela kot bi morala biti po naravi? Če nist, piši po naše informacijsko pismo. Poslano ti bo čisto BREZPLAČNO zapечатno. JUVITO LABORATORY, Dormont Branch 110, PITTSBURGH, PA. (Adv.)

IŠČEM DOBRE DOGARJE.

Plačam visoke cene in imam najboljši šil es v Texas. Napravite lahko dvakrat toliko kot pa dugje v močvirjih, ker ne morete delati več dni po vsakem dežju. Moj les je na visokem in nikdar priplavljen. Max Fleischer, 258 Lewis St., Memphis, Tenn. 218

Želim izvedeti za rojaka FRAN-

KA GOLAR. Pred tremi leti se je nahajal v Clevelandu, Ohio. Od tam je odšel neznanu